

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД ПАНЧЕВО
1К.68/12
21.1.2013.г.
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА!

Виши суд у Панчеву, у већу састављеном од председника већа судије Ксеније Огризовић и чланова већа судије Станке Симоновић и судија поротника Јелене Нешић, Бранке Модринић и Петкане Бачевић, са записничарем Мариником Гаврилов, у кривичном поступку који се води против АА из кога брани по службеној дужности Бранка Протић адвокат из због кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ и недозвољене полне радње из чл. 182 став 2 у вези чл. 180 став 1 КЗ, поводом оптужнице ВЈТ Панчево КТ.бр.26/12 од 8.1.2012.г. измењене поднеском ВЈТ Панчево 29.11.2012.г., горе означеног дана, након одржаног главног нејавног претреса дана 18.1.2013.г., у присуству заменика ВЈТ Панчево Оливере Секулић Шошдеан, окривљеног АА браниоца по службеној дужности Бранке Протић адвоката из Панчева и пуномоћника по службеној дужности Синише Недомачки адвоката из Панчева, донео је и јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Оптужени АА звани , , од оца АД и мајке АС рођене рођен . г. у , са адресом , држављанин РС, по занимању земљорадник, без запослења и без примања, нежењен, без деце, писмен, са завршеном Средњом прехранбеном школом 3. степен, одслужио 1 месец војног рока у Свилајнцу 2006.г. с тим што му је војни рок прекинут због туче, без чина, без одликовања, без непокретне и покретне имовине веће вредности, осуђиван пресудом Општинског суда Бела Црква К.бр.211/05 од 20.3.2006.г. због кривичног дела обљуба и противприродан блуд са немоћним лицем из чл. 105 став 2 у вези става 1 КЗ РС на казну затвора у трајању од 8 месеци и пресудом Окружног суда Панчево К.бр.175/06 од 11.6.2007.г. због кривичног дела силовања из чл. 178 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци када му је изречена мера безбедности одузимања предмета, уједно је окончан правоснажно кривични поступак пред Основним судом Вршац од стране ког суда је пресудом оглашен кривим због кривичног дела изазивање опште опасности и осуђен на казну затвора у трајању од 18 месеци, не води се други кривични поступак, налази се у притвору који му се рачуна од дана и часа лишења слободе односно 28.2.2012.г. од 14,00 часова а одређен му је решењем Вишег суда Панчево КИ.бр.25/12 од 21.3.2012.г. последњи пут продужен решењем Вишег суда у Панчеву КВ.бр. 600/12 од 7.12.2012.г., потом 1К.68/12 од

21.1.2013.г. до упућивања оптуженог у установу за издржавање казне, ЈМБГ 0105985870205,

КРИВ ЈЕ

Што је

1.

Дана 26. фебруара 2012.г. вечерњим сатима у _____ способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и поред постојања Дисоцијалног поремећаја личности те стања обичног пијанства лаког степена са неутврђеном концентрацијом алкохола у крви, лишио живота оштећеног ВА _____ из _____ тако што је дошао у кућу оштећеног, која се налази у ул. _____, како би му вратио одећу коју му је оштећени тог поподнева позајмио за маскенбал у селу, где су најпре седели у соби неко време, након чега је окривљени затражио да га оштећени испрати у дворишни тоалет и заштити од својих паса, што је овај и учинио, а потом при повратку окривљени затражио да се врате по цигарете које су му испале негде уз пут, да би у тренутку кад су се враћали у кућу дохватио велику секиру која се налазила наслоњена на зид поред улазних врата и једним ударцем ушицама секире у пределу главе оборио оштећеног на под у предсобљу, због чега је дотрчала његова ћерка, дете ВВ _____, рођена _____ г. и истргла му секиру из руке, после чега је почео да је јури око стола и отео јој секиру, за које време се оштећени подигао, па су почели да се рву и гурају по соби и предсобљу, при чему је окривљени све време држао секиру у руци, па је у једном тренутку успео да одгурне оштећеног који је пао на под собе, а када је дете скочило на окривљеног да помогне оцу, окривљени је почео да је удара, цима, бацио је на оца, док је оштећени покушао да устане и супротстави се окривљеном, али није успео да устане с пода, јер му је окривљени задао двадесетак удараца тупом страном и оштрицом секире у пределу главе, наневши му више смртоносних повреда и то секотину која се пружа преко десне стране лица, чела и леве половине горњег дела главе и почев од средине десне стране доње вилице, косо навише и у леву страну све до предњег дела темене кврге која повреда је дужине 33 цм са засецима који указују да је нанесена са најмање четири појединачна ударца која се настављају један на други, отварајући лобањску дупљу све до средишњих можданих делова, секотину у пределу десне половине чела дужине 10,5 цм са засецима који указују на три појединачна ударца; те више секотина у пределу главе и врата, вишеструких крвних подлива на поглавини у вези са споља нанесеним повредама, те вишеструких прелома костију крова и базе лобање и више других одбрамбених повреда по рукама, услед којих повреда је оштећени умро на лицу места услед разорења дела структуре великог мозга, при чему је окривљени био свестан свог дела и његове забраћености, а хтео је његово извршење,

Чиме је извршио кривично дело убиство из чл. 113 Кривичног законика,

2.

Током исте ноћи, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и поред постојања Дисоцијалног поремећаја личности те стања обичног пијанства лаког степена са неутврђеном концентрацијом алкохола у крви, након што је лишио живота оштећеног ВА _____ извршио полну радњу над његовом ћерком, оштећеним дететом ВВ _____, рођеном _____ г., тако што је дете увео у собу до улице и закључао врата, наредио јој да се скине, што је она из страха и

учинила, јер је видела шта је урадио са њеним оцем, оставши само у гаћицама, док је окривљени сам скинуо своју одећу и остао у гаћама и атлет мајици, након чега је јурио по соби, док је она бежала, а у једном тренутку успео да је ухвати и оборио је на кревет, потом легао преко ње и покушавао да је пољуби, али се она бранила и одгуривала га од себе, при чему је окривљени био свестан свог дела и његове забрањености, а хтео је његово извршење,

Чиме је извршио кривично дело недозвољене полне радње из чл. 182 ст. 2 у вези чл. 180 ст. 1 Кривичног законика,

па му суд применом цитираних одредби и применом одредби чл. 1, 2, 3, 4, 5, 14, 22, 25, 42, 43, 45, 54 и 60 Кривичног законика а у вези одредбе чл. 353 и 356 ЗКП-а,

УТВРЂУЈЕ

За кривично дело убиство из чл. 113 КЗ, описано под тачком 1 чињеничних навода пресуде, КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 15 (ПЕТНАЕСТ) ГОДИНА

За кривично дело недозвољене полне радње из чл. 182 став 2 у вези чл. 180 став 1 КЗ, описано под тачком 2 чињеничних навода пресуде, КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (ЈЕДНЕ) ГОДИНЕ

Па га потом у смислу одредбе чл. 60 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 15 (ПЕТНАЕСТ) ГОДИНА И 6 (ШЕСТ) МЕСЕЦИ

На основу одредбе чл. 63 Кривичног законика у изречену казну затвора, окривљеном се има урачунати време проведено у притвору од 28.2.2012.г. од 14,00 часова када је лишен слободе па на даље.

На основу одредбе чл.358 став 5 и 6 а у вези чл. 142 став 1 тачка 3 и 6 ЗКП-а оптуженом АА се продужава притвор одређен Решењем истражног судије Вишег суда у Панчеву КИ.бр.25/12 од 1.3.2012.г. последњи пут продужен решењем Вишег суда у Панчеву КВ.бр.600/12 од 7.12.2012.г., који може трајати до упућивања оптуженог односно осуђеног у установу за издржавање казне али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу одредбе чл.201 став 2 ЗКП-а, млдб. оштећена ВВ као и оштећени ВС се са имовинско правним захтевом за накнаду штете у неодређеном износу упућују на парницу.

Утврђују се трошкови одбране окривљеног путем браниоца по службеној дужности Протић Бранке адвоката из Панчева у укупном износу од 273.750,00 динара, а који

трошкови ће претходно бити исплаћени из средстава суда по правоснажности одлуке о трошковима.

Утврђују се трошкови заступања млдб.оштећене ВВ путем пуномоћника по службеној дужности Недомачки Синише адвоката из Панчева у укупном износу од 178.500,00 динара, а који трошкови падају на терет буџетских средстава суда у смислу одредбе чл.154 став 2 Закона о млдб.учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица, и исти ће бити исплаћени из средстава суда по правоснажности одлуке о трошковима.

На основу одредбе 193 у вези чл. 196 став 4 ЗКП-а окривљени се ослобађа плаћања трошкова кривичног поступка јер би по становишту суда њиховим плаћањем било доведено у питање његово издржавање, тако да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, у које трошкове улазе и трошкови одбране окривљеног путем браниоца по службеној дужности.

Образложење

ВЈТ Панчево је подигло оптужницу КТ.бр.26/12 дана 8.6.2012.г. против АА из због кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ и кривичног дела силовања у покушају из чл. 178 став 4 у вези става 1 у вези чл. 30 КЗ, па је предложило да суд закаже главни претрес, изведе одређене доказе а окривљеном продужи притвор у смислу одредбе чл. 142 став 1 тачка 3 и 5 ЗКП-а. ВЈТ Панчево је својим поднеском КТ.бр.26/12 од 29.11.2012.г. запримљен у Виши суд Панчево 5.12.2012.г. извршило измену подигнуте оптужнице стављајући на терет окривљеном кривично дело убиства из чл. 113 КЗ а у погледу тачке 2 кривично дело недозвољене полне радње из чл. 182 став 2 у вези чл. 180 став 1 КЗ. Заменик ВЈТ Панчево Оливера Секулић Шошдеан у завршној речи је навела да у потпуности остаје при подигнутој а потом измењеној оптужници поднеском ВЈТ Панчево КТ.бр.26/12 од 29.11.2012.г. из разлога што сматра да је током поступка несумњиво утврђено да је окривљени АА извршио кривично дело убиства из чл. 113 КЗ над оштећеним ВА као и кривично дело недозвољене полне радње из чл. 182 став 2 у вези чл. 180 став 1 КЗ на штету млдб.ВВ Потом заменик ВЈТ даје објашњење због измењеног оптужног акта у погледу кривичног дела недозвољене полне радње и наводи да оно што је остало неразјашњено, а чиме се ВЈТ и руководило да изврши измену чињеничних навода у погледу другог кривичног дела, то је шта је на окривљеног утицало да одустане од обљубе ВВ имајући у виду чињеницу да је натерао дете да се скине, потом да се сам скинуо, да је јурио а зашто није дошло до обљубе је остало недоречено и због тога је ВЈТ изменило оптужни акт у овом делу. Потом заменик ВЈТ врши анализу доказног поступка и наводи да би суд у потпуности требао да поклони пуну веру исказу млдб.ВВ пре свега из разлога што је иста током поступка вештачена и код које нису констатовани елементи конфабулације, нити индиције да дете није искрено у свом казивању, већ по становишту заменика ВЈТ Панчево, млдб.оштећена је дала логичан исказ, а што се тиче самих контрадикторности у исказу млдб.оштећене оне су узроковане и изазване стресном ситуацијом у којој се млдб.ВВ нашла, јер је пре свега била уплашена и у страху за сопствени живот, присуствовала је нападу окривљеног на њеног оца, чула је како овај лишава живота њеног оца и то је управо био разлог да утиче на млдб.ВВ да не репродукује догађај доследно. Потом је заменик ВЈТ навео да оно што је неспорно током поступка доказано то је да је АА у два наврата био у кући оштећеног ВА

и да се познавао са његовим сином, да га је ВА примио, указао му гостропримство, да му је дао гардеробу да се обуче за машкаре, да га је примио и увече када је дошао у алкохолисаном стању, закључивши да оно што је значајно то је да не постоји ниједан једини разлог зашто би оштећени први напао окривљеног, да је неприхватљива одбрана окривљеног да се критичном приликом бранио од напада а наша између осталог указује исказ сведока млдб.оштећене ВВ, јер је иста сасвим другачије описивала критични догађај и да је у суштини исказ млдб.оштећене и уграђен у оптужницу, да је на овај начин оповргнута одбрана окривљеног, а што се тиче самог ножа који је био пронађен забоден у рагасто врата, скреће пажњу суду да на истом нису пронађени ни трагови крви ни трагови ДНК, тако да је очигледно да он и није коришћен критичном приликом, а и ВВ у свом исказу наводи да је тај нож и раније стајао на том месту. Потом је заменик навео да можда јесте остало необјашњено шта је био окидач за понашање окривљеног и шта је проузроковало да окривљени критичном приликом нападне оштећеног, међутим, имајући у виду све повреде које су констатоване код оштећеног а ради се о бројним повредама, да је окривљени задао оштећеном велики број удараца, око 20-так, да су ударци ишли једни за другим, сам начин задавања ових удараца указује на постојање намере да окривљени оштећеног лиши живота, чак и да тело оштећеног унакази. Потом заменик ВЈТ Панчево анализира судско медицинско вештачење и наводи да је у судско медицинском вештачењу наведено да јесу код оштећеног констатоване одбрамбене повреде, али да су ударци задавани и након што је оштећени пружао отпор. Заменик је истакао, у погледу критичног догађаја, да осим исказа млдб.оштећене ВВ

постоје и материјални трагови као и ДНК вештачење и да све ово оповргава изнету одбрану окривљеног који је између осталог навео да је ушао само у предсобље и собу где су му биле ствари а да трагови указују супротно, да се окривљени кретао по целој кући, а између осталог да постоје и мешани трагови окривљеног и оштећеног што говори да су окривљени и оштећени ВА били у контакту што чак окривљени не спори у својој одбрани већ каже да је нечим ударио оштећеног. У наставку излагања заменик је навео, да је обављено неуропсихијатријско вештачење окривљеног и да је др Ђурђев Бранислав дао две варијанте, једна у ситуацији да је окривљени био нападнут од стране оштећеног и друга варијанта да није био нападнут од стране оштећеног, с тим да ВЈТ прихвата другу варијанту из горе свих напред наведених разлога који указују да до напада оштећеног на окривљеног није дошло. Скреће пажњу суду да је приликом неуропсихијатријског вештачења на страни окривљеног констатован дисоцијални поремећај личности и да ВЈТ прихвата да је окривљени био под дејством алкохола иако алкохолисаност није могла да се утврди и да о томе говоре и сведоци да је окривљени конзумирао алкохол, да је због свега овога окривљени био у потпуности урачунљив приликом извршења кривичних дела. У супротном, не постоји ниједан једини разлог да побегне и да се скрива посебно у ситуацији када је сам повређен. Потом заменик ВЈТ анализира судско медицинско вештачење у погледу вештачења повреда које су констатоване на страни окривљеног и наводи да је у два наврата др Божић вршио вештачење и да измена овог вештачења је логична и оправдана из разлога што у првом наврату др Божић није располагао комплетном медицинском документацијом нити свим подацима у погледу настале повреде на страни ДА а да је потом када је дошао до тих података изменио свој налаз и мишљење и углавном оно што је кључно, по становишту заменика, то је да је искључена могућност да је ова повреда задобијена у самоодбрани односно да се радило о одбрамбеној повреди јер је окривљени пред већем, замеником и браниоцем и судско медицинским вештаком објаснио ситуацију на који начин је ову повреду задобио, тако да је ова могућност искључена, да је вештак навео да у таквој ситуацији

не би дошло само до посекотине већ и до лома костију. Када се све ово доведе у везу са обављеним вештачењем окривљеног од стране неуропсихијатра где је констатовано да је склон самоповређивању а да је др Божић навео да је иста могла настати самоповређивањем, а да млдб.ВВ у свом исказу описујући догађај ниједног тренутка не наводи да је њен отац евентуално имао нешто у рукама било какво средство којем би повредио окривљеног, указује да су оправдани закључци ВЈТ да окривљени критичном приликом није нападнут од стране оштећеног. Потом скреће пажњу суду, да су код окривљеног констатована само једна повреда а да је на страни оштећеног констатоване силне повреде које су нанете са неких 20-так удараца и да се и у оваквој ситуацији не може говорити о самоодбрани. Наводи да су у списима предмета има довољно података који могу описати личност и оштећеног и окривљеног, да је с једне стране оштећени човек који није ни прекршајно ни кривично одговарао, да се критичном приликом налазио у својој кући, да је окривљеном указао гостопримство а да је с њим у кући било и млдб.дете. С друге стране се налази личност окривљеног који је у више наврата осуђиван и то због кривичног дела са елементима насиља, код кога је констатован већ поменути поремећај личности. Сматра, да би суд морао посебно да узме у обзир чињеницу да оштећени ниједним својим гестом нису допринели извршењу кривичног дела, да је окривљени злоупотребио гостопримство, да се мора поклонити вера исказу млдб.ВВ која до детаља описује догађај као и разговор који је водила са окривљеним и да с тога је неприхватљиво оно што окривљени износи да критичном приликом дете није ни видео, што свакако кад се доведе у везу да дете износи да је окривљени причао да је кувар што јесте, указује на истинитост исказа детета и неискреност окривљеног. Потом заменик ВЈТ наводи да сматра да суд има довољно доказа да окривљеног за оба кривична дела огласи кривим, што је предлог ВЈТ, да га казни по закону, да окривљеног обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка уједно да му продужи притвор до упућивања окривљеног на издржавање казне.

Пуномоћник Сениша Недомачки адвокат из Панчева је у завршној речи навео да се у потпуности придружује наводима заменика ВЈТ Панчево. Трошкове је тражио, трошковник приложио а уједно у име млдб.оштећене поставио је имовинско правни захтев за накнаду штете у неопредељеном износу.

Окривљени ДА се приликом саслушања у својству осумњиченог у присуству свог браниоца Протић Бранке адвоката из Панчева пред ПУ Панчево користио законским правом и бранио ћутањем, да би потом дана 1.3.2012.г. пред истражним судијом изнео своју одбрану истичући да су наводи захтева за спровођење истраге само делимично тачни и то у погледу кривичног дела под тачком 1 захтева за спровођење истраге, наводећи да је пок.ВА површно познавао као оца његовог школског друга, за кога не зна где се сада налази јер је старији од окривљеног годину дана, али је ишао са окривљеним у О.Ш. до 8. разреда. Није знао да ВА има ћерку, а у кућу оштећеног је био можда 1-2 пута, с тим да унутра никада није улазио већ је долазио испред куће. До куће оштећеног није долазио сигурно последњих 10 година а ВА сина ВС је последњи пут видео 2006.г. У даљем наставку је изнео, да је 26.2.2012.г. негде око 15-16 часова дошао ауто стопом из до с намером да иде на сеоске покладе, тј. сеоску славу – машкаре односно маскембал. Замолио је возача да га доведе испред куће ВА која је друга у селу кад се долази из правца јер је имао намеру да овог замоли да се код њега пресвуче и да му да неке ствари да би се обукао и маскирао за покладе. По наводима окривљеног, затекао је ВА у кући и на молбу окривљеног овај му је дао црну јакну и једне црне патике, док је окривљени

од своје куће понео маску за лице. Све у свему, по казивању окривљеног, код оштећеног у кући задржао се непуних 5 минута, с тим да је ушао у предсобље где је оставио своје црно-беле патике, обукао црну јакну коју му је оштећени дао и обуо црне патике а потом је напустио кућу и кренуо ка центру села. Тада кад је био окривљени у кући оштећеног, по казивању окривљеног оштећени је био сам у кући. Упутио се ка центру села али је претходно свратио у једну кућу која се налази у 3. улици од оштећеног и отишао код родитеља и сестре једног његовог познаника из код човека који се зове ВД где је попио пар чашица ракије 3-4 и кафу и где је информисан да тог првог дана нема ништа посебно а да ће маскембал бити тек у другом и трећем дану манифестације, због чега је одлучио да се поново врати код ВА да би му вратио гардеробу коју му је овај дао. Објашњава, да се није напио од ракије коју је попио код ВД али да је био мало припит, да тог дана претходно алкохол није пио и да не користи опојне дроге. У кућу ВА се вратио након што је пао мрак, по процени окривљеног, било је негде око 18,00 часова, с намером да врати ствари оштећеном а потом да се врати за Позвао је оштећеног са улазне капије, а како се нико није одазивао, дошао је до улазних врата где је викао и после извесног времена видео је да се упалило светло у предсобљу. Потом су се отворила врата на којима се појавио ВА који га је упитао зашто долази код њега ноћу. Рекао је окривљеном да је пијан и мисли да га је и опсовао али да у то није сигуран. Потом је по казивању окривљеног, оштећени окривљеног одгурнуо са улазних врата услед чега се окривљени удаљио назад пар корака а потом са неким предметом у руци, с тим да не зна у којој је руци држао оштећени предмет али претпоставља да се ради о ножу јер је био посечен и имао је велику рану, кренуо ка окривљеном као да ће да га убоде замахнувши право окривљеном у лице због чега је окривљени подигао десну руку с намером да се одбрани и када је одједном осетио страховит бол у пределу надланице десне руке када му се одједном по целој надланици отворила велика рана из које је почела да шикља крв на све стране, а окривљеном је одједном почело да сева пред очима. Уплашио се од тога. Много се уплашио и дохватио је оно што му је било прво при руци а то је дрвена мотка или некакво држаље с тим што се сада не сећа где је тај предмет био пре него што га је узео, углавном, с тим предметом је почео да замахује и да удара. Много је пута замахнуо али није видео где и да ли је оштећеног ударио. Не сећа се да ли је евентуално тај предмет била секира. Оставио је могућност да јесте, јер је по наводима окривљеног држаља била тешка. Од овог његовог замахивања, мисли окривљени да је оштећени који је био баш према улазним вратима у тренутку када је окривљени почео да замахује, оштећени је у једном тренутку пао у предсобље, потом устао, кренуо у собу лево кад се гледа с улаза и онда је окривљени видео да одмах након што је ушао у ту собу да је пао. У том тренутку је кренуо у предсобље и био на улазним вратима у кућу, тако да је са тих врата и видео како оштећени пада у собу, а у тренутку је видео да тамо у соби где оштећени пада, негде испод стола чучи неко дете. Ушао је у предсобље с намером да пронађе своје патике и на брзину је скинуо црну јакну коју му је оштећени претходно дао, бацио је ту у кући, скинуо са себе ролку коју је имао испод јакне и њоме обмотао десну повређену руку јер је крв прскала на све стране. Изуо је црне патике које му је оштећени дао, а које се налазе на фотографији 4 крим.техничке документације, и ту негде у кући али се не сећа више где пронашао је своје патике, обуо их и изашао из куће. По казивању окривљеног ништа није однео из куће осим што није из руку испуштао предмет којим је замахивао у правцу ВА јер је био много уплашен. Кренуо је пешке у правцу ка кући а овај предмет успут одбацио али не зна са које стране пута и где. Углавном, пешке је дошао до своје куће у . Не зна колико је дуго ишао до куће, с тим што кад је стигао кући пресвукао се, скинуо је тренерку коју

је имао обучену у доњем делу тела, ролку која му је била обавијена око повређене руке, обукао је други доњи део тренерке док је неку тренерку коју је такође имао обучену на себи цео дан оставио обучену на себи и остао је у црно-белим патикама у којима је био у кући ВА Узео је врећу за спавање, неке лекове и газе и изашао из куће. Није знао ни где ни зашто иде. Много је био уплашен. Ишао је тако кроз мрак према шумици где је у једној ували легао у врећу за спавање и провео остатак ноћи. Цео сутрашњи дан и наредну ноћ а прекосутра је одлучио да оде кући и да се преда јер је трпео све веће болове и губио све више крви. У тренутку кад је други пут дошао до куће ВА маска му је била горе на глави, није била пребачена преко лица и не може да објасни на који је начин dospела у просторији где је пао ВА оставивши могућност да је можда пала кад је бацио јакну са себе. Колико се сећа, имао је код себе рукавице зелене боје, војничке на којима су палац и кажипрст одвојени а остала три прста спојена, али не зна да ли је ове рукавице имао навучене на рукама у тренутку кад га је оштећени повредио, нити зна шта се десило са тим рукавицама и кесом. Оставља могућност да је ушао (мало) у собу која се налази десно од улаза када је тражио своје патике јер је једну патику брзо нашао ту у предсобљу а другу није могао да нађе па је могуће да је у ту собу улазио да би пронашао другу патику. Када му је предочена крим.техничка фотодокументација и фотографије на којима се виде трагови крви по целој просторији која се налази десно од улаза, оставио је могућност да је то његова крв, уз исто објашњење зашто је улазио у просторију. Не зна чији су трагови крви у просторији која се налази лево гледано с улаза где је пок.оштећени пао јер у ту просторију није улазио, иако не може прецизно до краја да се сети. Не зна како су поломљени делови намештаја. Није пушио у кући оштећеног. Можда док је долазио до његове куће али у кући сигурно није запалио цигарету. Не сећа се да ли је предмет који је дохватио имао пластичне делове на себи. Не може да се изјасни на питање колико је пута ударио оштећеног и колико пута је замахивао према њему, с тим да је први пут из страха јако замахнуо, зна да је млатио на све стране и кад је оштећени пао у предсобље да је исто тако млатио а да ли га је погодио неки пут не зна. Углавном, оштећеног није ударио када је овај пао у собу која се налази лево од улаза. У ту собу није уопште улазио и у тој просторији није горело светло. Не зна да ли је разменио неку реч са дететом које је било испод стола, тога се уопште не сећа. Не сећа се ни да ли је дете плакало. Не сећа се ни да ли је у кући био ТВ. Оспорава да је покушао да силује девојчицу у кући. Не може да каже да дете које је видео да ли је било мушко или женско. Има девојку с којом се забавља дужи временски период и с којом је имао нормалне односе. Не сећа се да ли је с оцем АД после овог догађаја причао о критичном догађају. Повремено пије пиво али не у великим количинама, не опија се ни кад пије, углавном пије кад су неке прославе 1-2 пута недељно, неки пут ниједном, с тим да неки пут попије вино с кока-колом, ракију у малим количинама. Против њега се воде прекршајни поступци због разних туча јер како каже: „не да на себе“. Не дира никог, али кад га неко дира на себе не да. ПознајеВЕ из код кога је 26.2.2011.г. био у кући пре подне око 10,00 часова с намером да се договори са његовом сестром да се заједно маскирају и иду на покладе, али је тамо затекао само ВЕ, с тим да са овим није био ни у каквом контакту након догађаја, као ни са другим лицем јер је са врећом за спавање отишао на место које је описао где је био све до тренутка док се није предао. На главном претресу је навео, да не признаје извршење кривичних дела, да их није учинио и да у потпуности остаје при својој одбрани изнетој пред истражним судијом наглашавајући да приликом саслушања код истражног судије није имао сазнања да је ВА умро већ да је ту информацију добио тек од истражног судије. Дозвољава могућност да је био и у соби до улице јер је тражио своје ствари. На директно питање браниоца да ли је хтео да убије ВА

окривљени је одговорио да није хтео, већ да је хтео да се одбрани плашећи се за свој живот, да се осећао угроженим у тренутку кад га је оштећени напао, по казивању окривљеног, вероватно ножем и посекавши му руку, уз објашњење да је подигао руку да се одбрани, да је осетио бол и дохватио оно што му је било прво под руку а да реч „вероватно“ користи јер му је то узречица. На питање да ли је видео нож с обзиром да спомиње нож, навео је да није видео. Наводи да је ВА рекао да жели да узме само своје ствари али да га је овај опсовао (где мења своју одбрану јер је претходно рекао да мисли да га је оштећени опсовао али да у то није сигуран), да чак оштећеном ВА ништа није рекао ни када га је овај напао ножем већ је у једном тренутку десном руком подигао маску с лица (мења одбрану јер је претходно рекао да му маска није била на лицу) да би га препознао и видео је да је то он, с тим да је ударац ножем добио после подизања маске и у тренутку кад се налазио испред врата ВА који му је отворио врата и у ситуацији када окривљени није ушао унутра већ када је оштећени стајао ту на вратима. Није видео да ли је ВА било шта имао у рукама када је отворио врата, с тим што је оштећени широм отворио крила од врата, изашао испред врата, тако да није био у могућности због мрака да види руке оштећеног. Обратио се речима: „Чика ВА, да ли могу да узмем своје ствари и да идем кући?“, када му је овај опсовао мајку, рекавши зашто долази пијан, гурнувши окривљеног са обе руке у висини груди отвореним шакама због чега се окривљени удаљио пар корака назад а онда је по казивању окривљеног ВА кренуо руком на њега а окривљени подигао десну руку осетивши стравичан бол, тако да је закључио да се ради о ножу јер је оштећени предмет држао једном руком а не са две руке. Не зна да објасни у којој руци је ВА држао то што је држао у руци а страх је осетио у тренутку када је задобио ударац у пределу десне руке. Објашњава, да ништа није видео, да је осетио страشان бол, да му је мрак пао на очи, да не зна како се ухватио за тај предмет, да је почео да замахује лево-десно с намером да се одбрани закључивши да није подигао и ставио испред себе десну руку да би га оштећени сигурно убо у врат или неки други део тела. За њега је био огроман страх јер га је рука јако болела, због бола није могла да спава два дана а крв му је нон-стоп цурила из шаке. На питање зашто није отишао код лекара кад се уплашио за свој живот, одговорио је па баш зато што се уплашио за свој живот није отишао код лекара јер га држао тај страх и није могао да се прибере а након 2 дана када му је било лоше вратио се кући и рекао мајци да зове полицију јер жели да се преда јер се не осећа кривим јер га је тај човек напао а он је бранио свој живот. Понавља своју одбрану да када га је оштећени напао да је био буквално на прагу своје куће, на степенику додавши да је он окривљени био на пола метра – метар удаљен од оштећеног. Не би могао да каже шта је ВА имао на себи обучено. Не би могао да опише предмет с којим му је нанета повреда на десној руци. Гледао је фотодокументацију. Видео је ножеве али не може да тврди који је предмет, нити да га опише. Остаје при томе да је много пута замахнуо али не може да буде прецизан колико и све време је замахивао да би се одбранио од оштећеног, с тим да је оштећени према њему само једном замахнуо, за после не зна. Био му је битан само његов живот, живот окривљеног, да оштећеног удаљи од себе јер је мислио да постоји могућност да га опет убоде. Углавном, навео је откуда зна. Престао је да га удара предметом који је имао у рукама када је оштећени пао и када се дигао није га више ударао. Не зна да објасни зашто га више није ударао кад се дигао јер се и у том тренутку плашио за свој живот а кад је оштећени пао други пут није више устајао. Није пришао да види шта је с ВА. Није одмах напустио кућу. Није пришао да види да ли је мртав. Остао је у кући и тражио своје патике а на питање како то да је остао у кући и тражи патике када све време објашњава да је био код њега присутан огроман страх који је трајао наредна 2 дана, а да се претходно није уверио да ли је ВА

мртав, већ у таквој ситуацији остаје у кући и тражи патике, одговорио је да се плашио, да је хтео да нађе патике, да се задржао мало времена и да је након проналаска друге патике изашао напоље и кренуо кући. На дете није обраћао пажњу. Желео је што пре да оде. Све у свему, у кући након што је престао да удара ВА задржао се 2 минута, ишао је кроз кућу лево и десно и не зна где је све био јер је био мрак, не сећа се у којим собама је све био. Када је први пут био у кући осим ВА затекао је још једно лице које је ВА донело дрва и с овим је причао не сећа се тачно шта. У кући није видео никог, ту се задржао у кући 30 секунди до минута када се пресвукао и преизуо, оставивши своје патике у дубини врата и изашао из куће. Оспорава да је видео девојчицу. Није чуо да је ВА силовао мајку окривљеног. Ниједном лицу није рекао да ће убити ВА и силовати ВВ С последњом девојком је био 11 месеци док није стављен у притвор, с тим што му иста није била у посети, али се дописују. С поменутом девојком је имао сексуалне односе. Не осећа сексуалну привлачност према особама истог пола нити према деци и није имао секс са особама истог пола нити с децом. Са 18-19 година је једном пробао марихуану, после тога никада је више није користио. Није пробао ништа друго од опојних дрога. Не користи средства за смирење. Понекад попије алкохол у ситуацији славља и рођендана али то није свакодневно. 10-так пута годишње се опије од алкохола. Конзумира вино, пиво и понекад ракију али пића не меша. Нема постављену дијагнозу нити терапију. Никада се није самоповређивао. Оспорио је да је извршио кривично дело силовање у покушају на штету ВВ и да је имао било какав контакт с дететом вербални и физички, није терао да се скине нити је себе скидао нити је легао преко ње нити је покушао да је пољуби, нити јој претио јер за то није било разлога, а на питање одакле је узео предмет у тренутку када га је оштећени напао, навео је негде у дворишту, да не зна, можда ту код врата. Није знао да одговори нити да буде прецизнији одакле је предмет узео, да ли је морао да се сагне или да га подигне са земље, да ли је предмет био прислоњен на зид или ограду. Оспорава да се кретао по дворишту. Не сећа се како га је уопште узео. Тражио га је рукама поред себе. Ништа није видео, не сећа се ни када га је узео ни одакле само да је замахвао тешким предметом али не зна да ли је била мотка или држаља. Након извршене измене оптужнице од стране ВЈТ Панчево окривљени је навео да је разумео измењену оптужницу и да у потпуности остаје при изнетој одбрани те да нема шта да дода.

Бранилац по службеној дужности Бранка Протић адвокат из Панчева је своју завршну реч саставила у писменом облику, потписала и доставила суду, с тим што је направила осврт на завршну реч ВЈТ сматрајући да то треба да буде унето у записник, а то је следеће: окривљени није кувар по занимању, рекао је и у истрази и на претресу да се не сећа тачно како је задобио повреду. Окривљени није задобио само једну повреду већ оне повреду које постоје у медицинској документацији, из куће пок. оштећеног изузета су три ножа а не само онај који је био забоден у улазна врата и на ком нису нађени никакви трагови. Нико није тај нож поменуо у овом поступку као средство повређивања окривљеног. У списима постоје докази само о кривичној осуђиваности окривљеног и о његовој прекршајној неосуђиваности, док бранилац није нашао ниједан писмени доказ о евентуалној кривичној или прекршајној осуђиваности покојног оштећеног. У писменој форми, у завршној речи је бранилац истакао да су списима предмета прикључени кривични предмети где је окривљени у два наврата осуђиван за врло тешка кривична дела, и то као доказ у поступку, иако постоји извод из КЕ, тако да стиче утисак да се окривљеном поново суди за ова кривична дела и да одбрани није јасно које одлучне чињенице у тим предметима су доказане у поступку јер припојени предмети немају никакве везе са кривичним поступком који се води

против окривљеног. Потом је навела да је неспорно да окривљени није био у завади са покојним оштећеним нити је пре критичног догађаја улазио у његову кућу, да није знао млдб.оштећену, јер и сама млдб.оштећена каже да га није до тада видела, да критичном приликом није дошао са оружјем нити опасним оруђем већ у намери да се маскира за традиционалне сеоске тзв.фашанке и да се потом вратио да би оштећеном вратио ствари и узео своје ствари које је оставио код оштећеног а потом с намером да се врати кући, да је био под дејством алкохола али да се нормално понашао у кући сведока код којих је непосредно пре критичног догађаја попио неколико чашица ракије, да овакво закључивање браниоца произилази из чињеничних навода измењене оптужнице која садржи између осталог опис понашања окривљеног пре критичног догађаја и да се ради о урачунљивом а не душевно болесном лицу, па је нејасно зашто би без разлога и повода узео секиру која му се нашла на дохват руке и задао оштећеном најмање 20 удараца по глави и телу и на тако страشان начин одузео живот оштећеном. Бранилац истиче да недостаје мотив и да се ништа не дешава без повода и разлога, а да то не садржи оптужница. Међутим, да ће суд то морати да објасни, зашто је окривљени задобио тешку повреду у пределу десне шаке и зашто се догађај одиграо. Истакла је да одбрана сматра да је исказ млдб.оштећене непоуздан, нелогичан, мењан и у супротности са налазом вештака судске медицине и лекарским извештајем о извршеном гинеколошком прегледу млдб.оштећене, фотодокументацији и одећи млдб.оштећене која је изузета са лица места. Потом бранилац наводи, да је неспорно да је на ножу изузетом из куће покојног оштећеног нађена крв за коју је ДНК анализом утврђено да припада окривљеном, а који очигледно представља повредно оруђе којем су нанете тешке телесне повреде окривљеном у пределу десне шаке, с тим ако суд не би прихватио ову чињеницу, морао би да пружи врло убедљиве разлоге зашто се ослонио на, по одбрани, сумњиво, нејасно и непотпуно мишљење вештака др Љубише Божића да је та повреда нанета секиром. Уједно одбрана сматра да су врло важне неразјашњене околности у погледу положаја и опредељења тог положаја у моменту настанка повреде окривљеног, јер би разјашњењем ових околности се разјаснило да ли се ради о нужној одбрани или евентуално њеном прекорачењу или пак убиству на мах. Потом бранилац наводи да подноктни садржај обе руке пок.оштећеног садржи крв за коју је ДНК анализом утврђено да припада окривљеном, док подноктни садржај обе руке окривљеног не садржи крв покојног оштећеног већ само његову крв, што се по становишту браниоца уклапа у одбрану окривљеног да је био нападнут и посечен од стране оштећеног ВА и да је то по становишту браниоца једини могућ и логичан закључак ДНК анализа. Истакла је да је ДНК млдб.оштећене која је наводно скакала на окривљеног, хтела да му ископа очи, коју је окривљени рукама ударао а ова га одгуривала, није пронађен код окривљеног, а по становишту браниоца требало би да буде бар у неком подноктном садржају и да су извршене ДНК анализе дале одговоре на сва кључна питања у вези са сумњивим и нејасним налазом и мишљењем вештака судске медицине. По становишту браниоца, агресивно понашање испољио је оштећени када је ножем напао и исекао окривљеног и потом закључује да је то био разлог зашто је окривљени убио оштећеног, да би се одбранио од његовог напада јер му је био угрожен живот. Потом одбрана наводи да је логично питање зашто је пок.оштећени испољио ово примарно агресивно понашање и да личност, карактер и нарав оштећеног уопште нису истраживани у овом поступку нити доведени у сумњу, већ да је анализиран само окривљени а да су неуропсихијатар и психолог свој налаз и мишљење из претходних предмета готово преписали. Потом је бранилац изнео све своје примедбе на налаз и мишљење психолога и неуропсихијатра понављајући да нарав покојног оштећеног нико није испитивао, а неспорно је да је у кући покојног оштећеног пронађено 9 мобилних телефона, да је био музичар па бранилац поставља питање

одакле му и зашто оштећени има силне телефоне и чији су уопште. Потом наводи да је оштећени имао два брака, из првог двоје сада одрасле деце а други брак се, по закључивању браниоца, завршио тако што је оштећеног супруга напустила и оставила му млдб.женско дете да живи са оцем, што је у пракси изузетно ретко и очигледно није имала контакт с бившим мужем и својом ћерком јер је млдб.ћерка покојног оштећеног поверена сестри по оцу на даљу бригу, поставивши питање какав то може бити човек од кога бежи жена по цену остављања свог женског детета и од ког је очигледно побегла и претходна, упуштајући се у даље претпоставке у погледу нарави, карактера и евентуалног физичког злостављања сада покојног оштећеног и по становишту браниоца, све ово доводи у везу са проблематичним карактером оштећеног. Потом поново бранилац износи евентуалне претпоставке истичући да се догађај одиграо управо онако како то бранилац закључује, а то је да је оштећени био изреволтиран јер се окривљени вратио по своје ствари ноћу када је закључао кућу и да га је појављивање окривљеног изнервирало, због чега је окривљеном опсовао мајку и због преке нарави оштећеног претерано реаговао кренувши на окривљеног да га удари и да је тако почео сукоб, што је изазвало страх најјачег интензитета код окривљеног тзв.препасти јер се осећао непосредно животно угрожен и онда покојни оштећени ножем, по наводима браниоца, замахује ка глави окривљеног – виталном делу тела а окривљени с обзиром да је дешњак подиже десну руку ради одбране, закључује бранилац логична и рефлексна реакција и тада осећа снажан бол у пределу десне шаке када је почела да пршти крв и да му сева пред очима и у таквој ситуацији инстинктивно се маши за предмет који му је био при руци, секиру код улазних врата којом је оштећени пре тога цепао дрва и коју је ту наслонио, и онда окривљени због страха и брзине дешавања не зна шта је али више пута бесомучно замахује испред себе у свим правцима да би се одбранио не знајући ни где ни колико пута ће ударити и завршава бранилац, рефлексно бранећи свој живот. Да је све ово тачно што је бранилац изнео, указује сам број нанетих удараца секиром јер за обично свесно и рачунљиво убиство је довољно један-два удараца секиром у глави. Овако велики број удараца указује да је окривљени био толико преплашен да није могао да се заустави у том махању и ударању све због дуготрајног интензивног страха од опасности по живот. Све ово указује да је окривљени поступао у нужној одбрани јер није скривео напад од стране оштећеног, а одбрана окривљеног је била неопходно потребна да одбрани свој живот и секира је била адекватно средство којим је нападнут, стављајући нагласак на телесне повреде које је задобио окривљени. Бранилац предлаже да суд окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело убиства јер је поступао у нужној одбрани. У погледу кривичног дела под тачком 2 наводи да се оптужница у овом делу очигледно темељи искључиво на исказу млдб.оштећене који је у супротности с материјалним и писменим доказима у списима као и налазом и мишљењем вештака судске медицине и да је млдб.оштећена другачији исказ дала у истрази када је саслушавана у присуству дечијег психолога и када се по сопственом казивању боље сећала догађаја и да инкриминисане радње које садржи оптужница млдб.оштећена није помињала у свом исказу већ да је рекла да се не сећа да је дирао већ само да је ударао и да је то био једини физички контакт између њих, да су инкриминисане радње стављене на терет окривљеном без иједног доказа а да на директна питања председника већа је млдб.оштећена давала потврдне одговоре, што се по становишту браниоца могло и очекивати с обзиром на њен узраст од 12 година и да су јој на овај начин сугерисани одговори, а на конто тих одговора измењена оптужница. Потом бранилац наводи да исказ млдб.оштећене је оспорен и налазом и мишљењем вештака судске медицине јер да је окривљени заиста ударао песницама с обе руке, шамарао, да се од удараца онесвестила, морала би да има видљиве повреде по телу, а извршеним прегледом повреде на оштећеној нису

констатоване. Уједно би логично било, по становишту браниоца, да је одећа, коса, лице и тело млдб.оштећене морало имати бројне трагове крви од додира са рукама и телом окривљеног и да су ти трагови морали остати на њеној одећи и телу и да су били уочљиви. Потом се бранилац осврће на налаз и мишљење дечијег психолога Николе Атанацковића изнет на главном претресу 2.8.2011.г. на страни 11 стављајући акценат да млдб.оштећена није у стању да изнесе на нивоу зреле особе интерпретацију и тумачење моралних консеквенци понашања окривљеног, већ на нивоу детета, и да су ту могућа одређена одступања као елемент незрелости изостајања социјалног искуства. Потом објашњава, да је све оно што је изнела млдб.оштећена њен утисак, а да оно што се стварно дешавало то је да након што је отац оштећене изгубио живот да је окривљени у страху, трпећи физичке болове због задобијене тешке телесне повреде бауљао по одајама у кући тражећи своје патике, да није видео куда се кретао, да је журио, сатирао и ударао у намештај, што све оштећена није видела али је логичан њен утисак да је управо њу журио али да није знала шта хоће и да све ово указује на непоузданост исказа млдб.оштећене и одсуство материјалних доказа, па предлаже да суд за ово кривично дело донесе ослобађајућу пресуду због недостатка доказа, уједно да окривљеном укине притвор. На крају је бранилац навео да апелује на суд да пресуду донесе непристрасно, без утисака, хладне главе, искључиво на основу доказа који се односе на овај предмет и који нису доведени у сумњу већ који су јасно, уверљиви и међусобно сагласни.

На главном претресу 2.8.2012.г., а након што су заменик ВЈТ Панчево, пуномоћник, бранилац и окривљени предложили да се искључи јавност на главном претресу имајући у виду да се окривљеном ставља на терет и кривично дело против полних слобода, суд је ради заштите интереса малолетника и приватног живота учесника у поступку у смислу одредбе чл. 292 ЗКП-а искључио јавност за цео главни претрес, а председник већа је упозорио присутна лица да је јавност искључена и да су сва лица која присуствују главном претресу дужна да као тајну чувају све што на претресу сазнају, а да је одавање тајне кривично дело.

Суд је спровео доказни поступак саслушањем сталног судског вештака дечијег психолога мр Николе Атанацковића, сведока оштећене уједно и законског заступника млдбВВ АВ сведока ВС , сведока млдб.оштећене ВВ , сведока ВФ ВЕ ВВ вештака дипл.молекуларног биолога Јелене Стошић, сталног судског вештака дипл.биохемичара Анђелке Вучетић Драговић, сталног судског вештака спец.судске медицине др Божић Љубише, сталног судског вештака неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава и психолога Ане Бисак, на сагласан предлог странака читањем извештаја о крим.техничком прегледу лица места ПУ Панчево УВ.бр.168/12 од 27.2.2012.г. и УВ.бр.171/12 од 28.2.2012.г., као и ПС Бела Црква од 28.2.2012.г. (број 59/12, 60/12, 61/12), УВ.бр.175/12 од 29.5.2012.г., записника о претресању стана и других просторија ПС Бела Црква од 28.2.2012.г., потврде о привремено одузетим предметима ПУ Панчево КУ.бр.473/12 од 28.2.2012.г. и ПС Бела Црква 23/12 од 28.2.2012.г., службене белешке ПУ Панчево од 29.2.2012.г., увидом у извод из ПКР Бела Црква од 29.2.2012.г., извод из МКР за матично подручје Вршац тек.бр.874 за 1999.г. на име ВВ увидом у извод из КЕ за окривљеног ПУ Панчево КУ.бр.473/12 од 28.2.2012.г. и КУ.235/5-3014/12 од 15.8.2012.г., читањем записника о увиђају истражног судије Вишег суда Панчево КРИ.бр.39/12 од 27.8.2012.г., увидом у упут за стационарно лечење на име ДА , читањем извештаја Дома здравља Бела Црква број 93/2012 од 1.3.2012.г. у вези прегледа ВВ и 105/12 од

8.3.2012.g., службене белешке ПУ Панчево од 7.3.2012.g., налаз МУП-а РС број 361 од 2.3.2012.g. у вези одређивања количине алкохола у организму ВА читањем обдукционог записника сталног судског вештака спец.за судску медицину др Божић Љубише од 28.2.2012.g., извештај о крим.техничком прегледу лица места догађаја од 28.2.2012.g., записник о вештачењу, извештај ПС Бела Црква ПО.55/12 од 30.4.2012.g., записника о вештачењу НКТЦ-а број 5440/12 од 3.5.2012.g., читањем писменог налаза и мишљења сталног судског вештака др Ђурђев Бранислава од 31.5.2012.g., увидом у крим.техничку документацију УВ.бр.171/12 од 28.2.2012.g., УВ.бр.175/12 од 29.2.2012.g., УВ.бр.168/12 од 29.2.2012.g. ПУ Панчево, УВ.бр.60/12 од 28.2.2012.g., УВ.бр.61 од 28.2.2012.g., УВ.бр.59/12 од 28.2.2012.g. ПС Бела Црква и УВ.бр.160/12, читањем отпусне листе са епикризом на име АА СЗБ Београд ортопедски налаз Института Бањица са извршеним дијагнозама и прегледима др Војислава Распоповића и Жељка Ђурчића, увидом у извештај ДЗ Панчево, извештај лекара специјалисте ОБП од априла 2012.g. др Радослава Катанића, др Јована Арсова, извештај на име АА од 15.6.2012.g. др Ђуре Комазеца, отпусне листе са епикризом на име АА СЗБ од 27.6.2012.g., ортопедског налаза Института Бањица од 27.6.2012.g., 20.6.2012.g., 18.6.2012.g., 17.4.2012.g., 8.5.2012.g., 25.7.2012.g., извештаја Института Бањица број 846/2 од 27.7.2012.g. амбуланте 17.4.2012.g., 18.6.2012.g., 20.6.2012.g., 27.6.2012.g., 25.7.2012.g., увидом у извршене контроле, читањем извештаја ОБП број 01.-3351/12, увидом у фотокопију протокола пријемног УС у вези извршеног прегледа пацијента АА, читањем извештаја ПУ Панчево КУ.бр.473/12 од 10.8.2012.g. да није узет подноктни садржај, читањем писменог налаза сталног судског вештака спец.медицинске психологије Ане Бисак од 26.9.2012.g., читањем писменог налаза и мишљења НКТЦ-а број 5440/12-1 од 20.9.2012.g. запримљен у Виши суд Панчево 27.9.2012.g., читањем извештаја из прекршајне евиденције за ВА ПС Бела Црква од 2.3.2012.g., па је слободном оценом свих изведених доказа а у вези са одбраном окривљеног утврђено следеће чињенично стање:

Окривљени АА је дана 26. фебруара 2012.g. вечерњим сатима у способен да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и поред постојања Дисоцијалног поремећаја личности и стања обичног пијанства лаког степена са неутврђеном концентрацијом алкохола у крви, лишио живота оштећеног ВА из тако што је дошао у кућу оштећеног, која се налази у ул. како би му вратио одећу коју му је оштећени тог поподнева позајмио за маскенбал у селу, где су најпре седели у соби неко време, након чега је окривљени затражио да га оштећени испрати у дворишни тоалет и заштити од својих паса, што је оштећени и учинио, а потом при повратку окривљени затражио да се врате по цигарете које су му испале негде уз пут, да би у тренутку кад су се враћали у кућу дохватио велику секиру која се налазила наслоњена на зид поред улазних врата и једним ударцем ушицама секире у пределу главе оборио оштећеног на под у предсобљу, због чега је дотрчала његова ћерка, дете ВВ рођена г. и истргла му секиру из руке, после чега је почео да је јури око стола и отео јој секиру, за које време се оштећени подигао, па су почели да се рву и гурају по соби и предсобљу, при чему је окривљени све време држао секиру у руци, па је у једном тренутку успео да одгурне оштећеног који је пао на под себе, а када је дете скочило на окривљеног да помогне оцу, окривљени је почео да је удара, цима, бацио је на оца, док је оштећени покушао да устане и супротстави се окривљеном, али није успео да устане с пода, јер му је окривљени задао двадесетак удараца тупом страном и оштрицом секире у пределу главе, наневши му више смртоносних повреда и то секотину која се пружа преко десне

стране лица, чела и леве половине горњег дела главе и почев од средине десне стране доње вилице, косо навише и у леву страну све до предњег дела темене кврге која повреда је дужине 33 цм са засецима који указују да је нанесена са најмање четири појединачна ударца која се настављају један на други, отварајући лобањску дупљу све до средишњих можданих делова, секотину у пределу десне половине чела дужине 10,5 цм са засецима који указују на три појединачна ударца; више секотина у пределу главе и врата, вишеструких крвних подлива на поглавини у вези са споља нанесеним повредама, вишеструких прелома костију крова и базе лобање и више других одбрамбених повреда по рукама, услед којих повреда је оштећени умро на лицу места услед разорења дела структуре великог мозга, при чему је окривљени био свестан свог дела и његове забрањености, а хтео је његово извршење. Потом је током исте ноћи, способен да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и поред постојања Дисоцијалног поремећаја личности и стања обичног пијанства лаког степена са неутврђеном концентрацијом алкохола у крви, након што је лишио живота оштећеног ВА извршио полну радњу над његовом ћерком, оштећеним дететом ВВ рођеном .г., тако што је дете увео у собу до улице и закључао врата, наредио јој да се скине, што је она из страха и учинила, јер је видела шта је урадио са њеним оцем, оставши само у гаћицама, док је окривљени сам скинуо своју одећу и остао у гаћама и атлет мајици, након чега је јурио по соби, док је она бежала, а у једном тренутку успео да је ухвати и оборио је на кревет, потом легао преко ње и покушавао да је пољуби, али се она бранила и одгуривала га од себе, при чему је окривљени био свестан свог дела и његове забрањености, а хтео је његово извршење.

Окривљени АА је на тестовима интелигенције остварио квантитативни утицај у категорији доње границе просечних вредности. Његов когнитивни стил одликује импулсивност, брзоплетост, мањкава спремност осмишљеног планирања. Код окривљеног АА нису забележени показатељи психопатологије у ужем (психотичном) смислу, али је на тестовима личности потврђен дијагностички профил психопатског устројства личности, односно поремећаја личности антисоцијалне форме. Његово реаговање на тестовне провокације доследно обележавају, импулсивне, често бруталне реакције (тзв. реакције кратког споја), иритабилност (раздражљивост), ненавикнутост да отрпи напетост, фрустрације, нити препреке било које врсте. Егоцентричан је, саможив, руковођен императивом личног, тренутног задовољства, које не трпи одлагање и које се остварује неосмишљено, „пречицом“, не ретко „уз помоћ ПАС“. Ненавикнут је да планира, да зрело прави планове за будућност нити да се одрекне тренутног задовољства. Он друге „користи“ ради остваривања истог, при чему не емпатише (не саосећа) са другима. Није спреман да прихвати одговорност за своја чињења али кад нешто, евентуално „крене по злу“, кривицу приписује другима а себе представља као жртву (зле судбине, околности, несхваћеност). У сфери психосексуалног идентитета нису регистроване структуриране девијације, тако да се његова полиморфна сексуално ангажовање могу посматрати као одраз опште неусклађености, неодговорности и ниске социјалне свести. Не показује кајање нити грижу савести у односу на инкриминисана чињења које се прошлим и актуелним судским поступком везују за њега. Његове црте личности и релативно крајњи обрасци понашања су према оствареним резултатима али и биографским подацима, репетитивни те резистентни на промене.

Окривљени АА не болује ни од какве душевне болести, привремене душевне поремећености нити је особа заосталог душевног развоја, а код њега нема ни неке друге теже душевне поремећености нити зависности од ПАС-а и то како у време

деликта за које се терети тако и испитивања у сврху вештачења. У односу на његово конзумирање алкохола постоје извесне назнаке адиктивне спремности према доступним подацима али према којима окривљени још не би могао бити увршћен у особе код којих постоји поремећај понашања настао због употребе алкохола у виду штетне употребе или зависности од алкохола. Код окривљеног је констатован поремећај личности и понашања и то дисоцијални поремећај личности Фб0.2 са основним расположењем које одражава повишену унутрашњу напетост, раздражљивост, низак праг толеранције на осујећења, уз склоност ка пражњењу емоција по типу кратког споја. Вољни динамизми су му слабије капацитирани у смислу конструктивније и дугорочније инвестиције уз импулсивност и задовољење потреба по типу овде и сада. Егоцентричније је оријентације уз смањену емпатију према околини и са приметним потенцијалом агресије. На сексуалном плану нема јасних показатеља о чврстој и дефинитивној аберацији сексуалног нагона искључиво према особама старије животне доби или исте доби, истог пола, али на том пољу неспорно постоји бисексуална оријентација у односу на објекте интересовања и постизања задовољства у чему окривљени има активну позицију. Досадашње понашање му је смањено прагматично, социјално маладаптивно, дисоцијално, о чему говоре подаци како у ранијем периоду током школовања тако и касније. Његове интелектуалне функције које су у границама просека у потпуности омогућавају спознају забрањених радњи и поступака и санкције које из тога могу проистећи. Овакав психички статус у целисти потврђује и налаз психолога који на тестовима за процену личности објективизира емоционално нестабилну, импулсивну и неодговорну личност која је у хронифицираном сукобу са социјалним миљеом. За њега су примат поступања сопствене, тренутне потребе (принцип задовољства) које без промишљања, одлагања, односно уважавања социјалне реалности морају да буду задовољене одмах и сада (егоистично – хедонистички принципи) уз другу незаинтересованост за потребе других. У тумачењу поступака склон је неуверљивим рационализацијама (оправдањима) па чак и пројекцији кривице. У том смислу резистентан је на искуство, са умањеним способностима да учи на сопственим грешкама, сопствену маладаптивност прећутно превиђа и надомештава прецењеним идејама о себи а кривицу доследно пребацује на друге, на „склоп личности“ или чак на психоактивне супстанце (био сам пијан, надрогиран...). За степен етицисаности у време кривичног дела за које се терети и на које се и сам окривљени позива нема биохемијских показатеља, с тим да само конзумирање алкохола није било у некој значајнијој мери и одвијало се у једном протрахираном временском периоду који омогућава два фактора, добру акутну толеранцију на алкохол упркос узимању хране и достизање елиминације раније унетих количина алкохола. Према доступним подацима окривљени се темпоре криминис за оба деликта налазио у стању алкохолисаности која би се могла подвести под обично пијанство лаког степена – акутна алкохолна интоксикација – некомплицована, лаког степена Ф10.0 тако да алкохол има споредно декланширајућу улогу у олакшању омогућавања пражњења агресивних и нагонских пулсија. Одабир објекта сексуалног задовољења, код окривљеног, није у склопу неке посебне сексуалне аберације већ у склопу опште неостварености његове сексуалне активности с обележјем општих неусклађености и он не представља поремећај сексуалне преференције. Његово деловање у том конкретном случају је било претежно нагонски – импулсивно руковођено принципом задовољења својих унутрашњих потреба. Окривљени је за оба деликта за које се терети био потпуно очуване способности да схвати значај свог дела и могућности да управља својим поступцима. Правним термином био је урачунљив упркос постојању дисоцијалног поремећаја личности, обичног пијанства лаког степена. Управо постојање описаног дисоцијалног поремећаја личности имало је примарно

битну каузалну улогу у његовој деликтној радњи која је и била мешовитог типа, али ипак претежно афективно импулсивна руковођена примарно карактерним цртама и описаним психичким налазом окривљеног, а само пијанство само безначајно потпомажућу улогу у декланширању и обликовању његовог понашања. Нема основа за било коју медицинску меру безбедности.

Смрт ВА је насилна и наступила је услед разорења дела структура великог мозга, нанетог у склопу повреда главе, које су нанете снажном замахнутом оштрицом механичког погодног оруђа. У судско медицинском смислу смрт је убилачког порекла. Доминирају управо повреде у пределу главе јер су оне у том делу најинтензивније и најбројније, док на другим деловима тела постоје условно речено површне повреде. Повреде које су затечене на телу покојног ВА нанете су са око 20-так удараца. ВА, сада покојни, се у једној фази сукоба борио са окривљеним који му је наносио повреде, пружао је отпор, али су ударци у пределу главе довели до сламања његовог отпора и даљег nanoшења повреда. Све повреде које су затечене на телу ВА имају карактер заживотно нанетих повреда. Тзв. одбрамбене повреде је оштећени задобио у некој првој фази, али нису биле повреде нарочито интензивног карактера. Секира представља подобан начин и средство да се нанесу повреде у виду секотина какве су затечене на глави покојног ВА. Код оштећеног сада покојног ВА приликом анализе узорка крви је утврђено да исти није био под дејством алкохола, односно да у његовој крви није пронађен алкохол.

Окривљени АА је прегледан од стране др Бранислава Марчетића када је утврђено постојање ране типа секотина од пре 2 дана у пределу надланог дела десне шаке са пресецањем тетива у регији 3. и 5. прста и то тетива мишића екстензора. Уједно је код окривљеног утврђено постојање прелома у пределу зглоба 5. кости доручја са зглобном површином горњег чланка малог прста десне шаке, због чега је окривљени 18.6.2011.г. оперисан на Бањици када је извршена ремоделација повреде и ради се о обично тешкој телесној повреди. Најподесније повредно оруђе за nanoшење овакве повреде је било неко шире сечиво и дуже јер се захвата већа регија а истовремено долази до прелома, а то опредељује карактер повредне површине, тако да је као повредно средство могла бити секира или слично повредно оруђе али и ударац тим делом шаке у неки сличан предмет или ивицу и слично. На надлавној страни леве подлактице као и делом надлактице окривљеног налазе се вишеструки цртасти и уско тракасти беличасти ожиљци дужине 3,7,8цм који по свом изгледу највероватније потичу од повреда у виду секотина које су нанете у овој регији, а на надлавној страни леве подлактице налази се више кружних беличастих ожиљака пречника око 1цм који по својим особинама указују да су највероватније последице стварања ожиљака након опекотина. Како је окривљени дешњак ове повреде су могле бити нанете самоповређивањем, односно карактеристичне су за самоповређивање. Осим повреда у пределу надлане стране десне шаке код окривљеног АА прегледима извршеним након критичног догађаја није утврђено постојање било које друге свеже повреде. У погледу ове повреде десне шаке која је констатована код окривљеног, нож не би био средство подобно да нанесе овакве повреде јер би нанео секотине и на костима евентуално али не прелом, односно кости су више под притиском пуцале него под дејством сечива. Иако не може да се искључи да су повреде могле бити нанете неким ножем, али ножем који би задовољио карактеристике да дође до дејства с настанком прелома, много је подесније, шире и интензивније повредно оруђе попут

оштрице секире или пак контакта односно ударања руком о такав сличан предмет за настанак ове повреде.

Млдб.ВВ је прегледана 1.3.2012.г. у ДЗ Бела Црква када приликом прегледа њеног тела нису уочене патолошке промене, сем појединачних делова коже која је прљава и умрљана обрисаном крвљу у пределу десне потколенице, листа и унутрашњег дела обе бутине. Десно колено у пределу чашице је благо отечено са црвено модрикастом бојом коже, с тим што је генитални предео и предео чмара без патолошких промена.

Овакво чињенично стање суд је утврдио слободном оценом свих изведених доказа које доказе је суд ценио сваки појединачно и у њиховој међусобној повезаности као и у повезаности са одбраном окривљеног.

Одлучне чињенице које се односе на личност окривљеног суд је утврдио на основу његовог казивања, па како исте нису доведене у сумњу суд их је ценио као истините.

Одлучне чињенице које се односе на осуђиваност окривљеног, суд је утврдио на основу извода из КЕ за окривљеног који изводи садрже податке у вези кривичних поступака који су вођени и правоснажно окончани према окривљеном, податке у вези суда, кривичних дела и санкције и исти је доведен како у вези са одбраном окривљеног тако и са списима предмета Основног суда у Вршцу К.211/05 као и Вишег суда у Панчеву 2К.281/10, а који докази су међусобно сагласни и што се тиче садржине тих доказа није било примедби од стране странака у поступку, ценећи писмене доказе као јавне исправе.

Одлучне чињенице које се односе на прекршајну евиденцију окривљеног АА суд је утврдио на основу извода из прекршајне евиденције за окривљеног АА ПС Бела Црква од 29.2.2011.г., али оно што је значајно то је да су сви ови прекршајни поступци у току, што указује да се у овом тренутку не може говорити о прекршајној кажњаваности окривљеног АА већ само да су против њега покренути прекршајни поступци и то због туча, вршења насиља над другим лицем, угрожавања сигурности и вређања, непристојног понашања па и повреде одредаба Закона о личној карти, тако да је за сада неизвестан исход ових поступака те је у том контексту суд и ценио овај извод из прекршајне евиденције окривљеног.

Одлучну чињеницу да оштећени ВА не пролази кроз прекршајну евиденцију, утврђено је на основу извода из прекршајне евиденције за ово лице ПС Бела Црква од 2.3.2012.г. на који писмени доказ није било примедби од стране странака у поступку и који доказ је суд прихватио као јавну исправу, тако да нису тачни наводи браниоца да суд не располаже подацима у погледу личности ВА већ напротив, овим изводом је утврђено да против ВА се не води прекршајни поступак, уједно да исти није прекршајно кажњаван.

Одлучне чињенице да је окривљени АА на тестовима интелигенције остварио квантитативни учинак у категорији доње границе просечних вредности, да његов когнитивни стил одликује импулсивност, брзоплетост, мањкава спремност осмишљеног планирања, да код окривљеног АА нису забележени показатељи психопатологије у ужем (психотичном) смислу, али је на тестовима личности потврђен дијагностички профил психопатског устројства личности, односно

поремећаја личности антисоцијалне форме, да је његово реаговање на тестовне провокације доследно обележавају, импулсивне, често бруталне реакције (тзв. реакције кратког споја), иритабилност (раздражљивост), ненавикнутост да отрпи напетост, фрустрације, нити препреке било које врсте, да је егоцентричан, саможив, руковођен императивом личног, тренутног задовољства, које не трпи одлагање и које се остварује неосмишљено, „пречицом“, не ретко „уз помоћ ПАС“, да је ненавикнут да планира нити да зрело прави планове за будућност нити да се одрекне тренутног задовољства, да друге „користи“ ради остваривања истог, при чему не емпатише (не саосећа) са другима, да није спреман да прихвати одговорност за своја чињења али кад нешто, евентуално „крене по злу“, не види се да кривицу приписује другима а себе представља као жртву (зле судбине, околности, несхваћеност), да у сфери психосексуалног идентитета нису регистроване структуриране девијације, да се његова полиморфна сексуално ангажовање могу посматрати као одраз опште неусклађености, неодговорности и ниске социјалне свести, да не показује кајање нити грижу савести у односи на инкриминисана чињења које се прошлим и актуелним судским поступком везују за њега, да његове црте личности и релативно крајњи обрасци понашања су према оствареним резултатима али и биографским подацима, репетитивни те резистентни на промене, суд је утврдио како на основу писменог налаза и мишљења сталног судског вештака спец.медицинске психологије Ане Бисак тако и на основу усменог излагања овог вештака, који вештак се упознао са списима предмета, обавио психолошко тестирање у складу са наложеним критеријумима, а након обраде и интеграције добијених података изнео налаз и мишљење као и закључак, дајући за свој став аргументе које суд у потпуности прихвата, тако да не стоји примедба браниоца да је вештак преписивао претходне налазе и мишљења из разлога што је вештак у свом налазу и мишљењу изнео методологију свог вештачења а уједно да је осим упознавања са списом обавила и психолошко тестирање окривљеног, тако да су по становишту суда овакве примедбе на налаз и мишљење вештака Ане Бисак дате с намером да се обезвреди налаз и мишљење јер по становишту одбране исто не погодује окривљеном, а одбрана у својим примедбама, по становишту суда, неаргументовано и ничим образложено напада наведени налаз и мишљење.

Одлучне чињенице да окривљени АА не болује ни од какве душевне болести, привремене душевне поремећености нити је особа заосталог душевног развоја, а код њега нема ни неке друге теже душевне поремећености нити зависности од ПАС-а и то како у време деликта за које се терети тако и испитивања у сврху вештачења, да у односу на његово конзумирање алкохола постоје извесне назнаке адиктивне спремности према доступним подацима али према којима окривљени још не би могао бити увршћен у особе код којих постоји поремећај понашања настао због употребе алкохола у виду штетне употребе или зависности од алкохола, да је код окривљеног констатован поремећај личности и понашања и то дисоцијални поремећај личности Ф60.2 са основним расположењем које одражава повишену унутрашњу напетост, раздражљивост, низак праг толеранције на осујећења, уз склоност ка пражњењу емоција по типу кратког споја, да су вољни динамизми окривљеног слабије капацитирани у смислу конструктивније и дугорочније инвестиције уз импулсивност и задовољење потреба по типу овде и сада, да је окривљени егоцентричније оријентације уз смањену емпатију према околини и са приметним потенцијалом агресије, да на сексуалном плану нема јасних показатеља о чврстој и дефинитивној аберацији сексуалног нагона искључиво према особама старије животне доби или исте доби, истог пола, али на том пољу неспорно постоји бисексуална оријентација у односу на објекте интересовања и постизања задовољства у чему окривљени има активну

позицију, да је досадашње понашање окривљеног смањено прагматично, социјално маладаптивно, дисоцијално, о чему говоре подаци како у ранијем периоду током школовања тако и касније, да интелектуалне функције окривљеног су у границама просека у потпуности омогућавају спознају забрањених радњи и поступака и санкције које из тога могу проистећи, да овакав психички статус у целисти потврђује и налаз психолога који на тестовима за процену личности објективизира емоционално нестабилну, импулсивну и неодговорну личност која је у хронифицираном сукобу са социјалним миљеом, да за њега су примат поступања сопствене, тренутне потребе (принцип задовољства) које без промишљања, одлагања, односно уважавања социјалне реалности морају да буду задовољене одмах и сада (егоистично – хедонистички принцип) уз другу незаинтересованост за потребе других, да је у тумачењу поступака склон неуверљивим рационализацијама (оправдањима) па чак и пројекцији кривице, да је у том смислу резистентан на искуство, са умањеним способностима да учи на сопственим грешкама, сопствену маладаптивност прећутно превиђа и надомештава прецењеним идејама о себи а кривицу доследно пребацује на друге, на „склоп личности“ или чак на психоактивне супстанце (био сам пијан, надругиран...), да за степен етилисаности у време кривичног дела за које се терети и на које се и сам окривљени позива нема биохемијских показатеља, с тим да само конзумирање алкохола није било у некој значајнијој мери и одвијало се у једном протрахираном временском периоду који омогућава два фактора, добру акутну толеранцију на алкохол упркос узимању хране и достизање елиминације раније унетих количина алкохола, да се према доступним подацима окривљени темпоре криминис за оба деликта налазио у стању алкохолисаности која би се могла подвести под обично пијанство лаког степена – акутна алкохолна интоксикација – некомплицована, лаког степена Ф10.0 тако да алкохол има споредно декланширајућу улогу у олакшању омогућавања пражњења агресивних и нагонских пулсија, да одабир објекта сексуалног задовољења, код окривљеног, није у склопу неке посебне сексуалне аберације већ у склопу опште неостварености његове сексуалне активности с обележјем општих неусклађености и он не представља поремећај сексуалне преференције, да његово деловање у том конкретном случају је било претежно нагонски – импулсивно руковођено принципом задовољења својих унутрашњих потреба, да је окривљени за оба деликта за које се терети био потпуно очуване способности да схвати значај свог дела и могућности да управља својим поступцима, што правним термином значи да је био урачунљив упркос постојању дисоцијалног поремећаја личности, обичног пијанства лаког степена и негативних афекта беса, срџбе насталих након могуће расправе са оштећеним, да управо постојање описаног дисоцијалног поремећаја личности имало је примарно битну каузалну улогу у његовој деликтној радњи која је и била мешовитог типа, али ипак претежно афективно импулсивна руковођена примарно карактерним цртама и описаним психичким налазом окривљеног, а само пијанство само безначајно потпомажућу улогу у декланширању и обликовању његовог понашања и да нема основа за било коју медицинску меру безбедности, суд је утврдио на основу писменог налаза и мишљења сталног судског вештака спец.неуропсихијатрије, судске психијатрије и форензичког психијатра др Ђурђев Бранислава као и на основу усменог излагања овог вештака, а који налаз и мишљење по становишту суда је урађен у складу са правилима вештачења и који налаз и мишљење је суд прихватио из разлога што се ради о сталном судском вештаку који је непристрасан, који се упознао са списима предмета, што очигледно произилази и из самог налаза и мишљења вештака, а уједно је обавио сопствено испитивање и преглед у Окружном затвору Панчево, потом обрадио личну прошлост и породичну прошлост окривљеног, оно што окривљени износи о критичном догађају, изнео објективни налаз и то телесни налаз, налаз психолога и на

крају анализу случаја и мишљење за које је дао две варијанте у погледу одређивања урачунљивости окривљеног, и то једно по верзији окривљеног АА и друго по верзији исказа оштећене млдб.ВВ коју верзију је суд прихватио јер је исте довео у везу са другим доказима, о чему ће касније бити речи, а оно што је значајно то је очигледно да је вештак на овај начин показао објективност јер је узео у обзир и оно што је окривљени казује о самом деликту и оно што о деликту казује млдб.оштећена ВВ као једини очевидац догађаја, с тим да је вештак и саслушан на главном претресу, и то након обављеног вештачења од стране психолога које је усвојено на предлог одбране, што не доводи у питање нити стручност нити пристрасност вештака а није ни неуобичајено у судском поступку да се након обављеног неуропсихијатријског вештачења, а ради подробнијег сагледавања структуре личности, одреди психолошко вештачење, тако да не стоје примедбе одбране дате на налаз и мишљење вештака др Ђурђев Бранислава с обзиром да се ради о сталном судском вештаку који је компетентан за давање оваквог налаза и мишљења, тако да свакако вештак зна колико му је времена потребно да обави вештачење а примедбе у том смислу стављене од стране одбране су дате с намером да се дезавуише и овај налаз и мишљење као и налаз и мишљење психолога, што је неприхватљиво и ничим поткрепљено.

Одлучне чињенице које се односе на начин, место и време извршења кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ суд је утврдио на основу извештаја о крим.техничком прегледу места догађаја ПУ Панчево УВ.бр.168/12 од 27.2.2012.г. који извештај садржи податке у погледу лица места, потом податке који су трагови, место проналаска трагова и начин фиксирања трагова на лицу места, који су трагови изузети са лица места, записника о увиђају истражног судије Вишег суда Панчево КРИ.бр.39/12 од 27.2.2012.г. који записник садржи описа лица места, опис куће у којој је затечено беживотно тело ВА где је тачно затечен леш, трагови који су затечени на лицу места, маска за лице сиве боје која је пронађена на поду у просторији где се налазило тело покојног, место где је пронађена секира са дрвеном дршком која је облепљена селотејп траком на којој су се налазили трагови црвене боје налик на крв и по целој дужини сечива и држаљи, а која је пронађена на удаљености од 400м од куће пок.оштећеног у правцу Б.Паланке са десне стране коловоза у њиви и која је укупне дужине 95цм, сечиво 18цм, ушица 5х5цм с тим да је део држаља био облепљен селотејпом 60цм. Уједно који су трагови изузети са лица места и које су наредбе издате од стране истражног судије, на основу крим.техничке документације ПУ Панчево УВ.бр.168/12 од 29.2.2012.г. а која крим.техничка документација је састављена поводом обављеног увиђаја и која документација садржи лице места, уједно фотографије које садрже осим ширег изгледа лица места уједно и изглед унутрашњости куће, изглед трагова затечених на лицу места, изглед унутрашњих просторија, трагова црвене боје налик на крв, изглед трпезарије као и тела покВА, положај тела покВА изглед повреда, ближи изглед трагова црвене боје налик на крв на кревету, изглед пронађене маске на лицу места, место где је пронађена секира са дрвеним држаљем које је детаљно описано у записнику о увиђају, ближи изглед секире и држаља, изглед млдб.оштећене на којој се чак и на лицу уочавају трагови црвене боје налик на крв, изглед десне подлактице и леве потколенице, левог стопала са траговима црвене боје налик на крв као и десне потколенице и десног стопала са траговима црвене боје налик на крв, изглед розе мајце са апликацијама на којој су видљиви трагови црвене боје налик на крв, као и панталона жуте боје и тексас панталона са уочљивим траговима црвене боје налик на крв, на основу крим.техничке документације ПУ Панчево УВ.бр.175/12 од 29.2.2012.г. а која документација садржи фотографије у

погледу ширег изгледа лица места као и место проналаска и положаја ножева који су пронађени у кући оштећеног (нож обележен бројем 1 са унутрашње стране улазних врата забоден у врата, нож број 2 на кухињском делу, нож број 3 на кожној гарнитурџи) које фотографије приказују место проналаска ножева, а имајући у виду да је оштећени на лицу места преминуо услед задобијених повреда, није могао да помера ове ножеве већ ово указује да су ножеви од стране екипе за увиђај затечени где су се и налазили, што оспорава одбрану окривљеног АА да су били употребљени, а окривљени АА у својој одбрани ниједног тренутка није навео да је евентуално неки нож склонио и ставио на одређено место у кући, зашта и није имао разлога, па свакако у оваквој ситуацији је оповргнута одбрана АА да је критичном приликом оштећени ВА употребио нож, јер да је тако као што АА наводи у својој одбрани, онда ножеви не би били пронађени на местима на којима су пронађени већ на месту где се критични догађај одиграо и где је нож наводно употребио, што није случај, потом је увидом у исту крим.техничку документацију суд утврдио где је пронађена врећа за спавање као и предмети који су се налазили у врећи за спавање и трагови црвене боје налик на крв те је у том делу прихватио одбрану окривљеног АА да је након критичног догађаја напустио лице места и да је неких два дана боравио у једној ували а да се потом предао јер ова крим.техничка документација потврђује овако изнету одбрану окривљеног. Уједно је све напред наведене доказе суд довео у везу са крим.техничком документацијом ПС Бела Црква УВ.бр.61 од 28.2.2012.г. на којој фотографији се налази одећа коју је критичном приликом имао окривљени на себи и то како горњи део памучне тренерке где су на рукавима и предњем делу тренерке видљиви трагови црвене боје налик на крв, потом доњи део памучне тренерке црне боје уједно и мушке памучне гаћице боксерџице на којима су исто видљиви трагови црвене боје налик на крв, извештај о крим.техничком прегледу лица места УВ.бр.168/12 од 27.2.2012.г. које садрже како опис лица места, потом и трагове и предмете који су пронађени и изузети са лица места (1-24), да је извршено фотографисање оштећене ВВ са које је исто тако изузета гардероба, извештај о крим.техничком прегледу лица места ПУ Панчево број 171/12 од 28.2.2012.г. када је од окривљеног узет неспорни узорак из усне дупље, узорци подноктног садржаја, извршено фотографисање окривљеног као и његове повреде на десној руци и шаци и када је од окривљеног одузета гардероба, извештај о крим.техничком прегледу лица места ПС Бела Црква КТ.бр.383/59/2012 од 28.2.2012.г. у погледу извршеног прегледа куће, дворишта и степеништа окривљеног АА извештај о крим.техничком прегледу лица места ПС Бела Црква КТ.бр.381/60/2012 од 28.2.2012.г. који указује да је од оштећеног сада покојног ВА скинут брис испод нокта како леве тако и десне руке, изузета крвна мрља и прамен косе, извештај о крим.техничком прегледу лица места КТ.381/61/2012 од 28.2.2012.г. у вези одузете гардеробе од окривљеног АА коју је предала његова мајка АС крим.техничке документације ПС Бела Црква УВ.бр.59 од 28.2.2012.г. у вези претреса стана АА и проналаска трагова у његовој кући, а што је између осталог верификовано и пратећим извештајем, потврдом о привремено одузетим предметима на име АА где је утврђено да је од истог одузета памучна тренерка и то како горњи тако и доњи део памучне тренерке, број 23/12 од 28.2.2012.г. ПС Бела Црква и потврде ПУ Панчево КУ.473/12 од 28.2.2012.г. да је од окривљеног одузет пар патика црно-беле боје величине 42 с натписом „Цабин“, потом су сви напред наведени докази доведени у везу са службеном белешком ПУ Панчево од 29.2.2012.г. а ради поновног прегледа лица места када су пронађена фиксирана три ножа која су изузета са лица места о чему је сачињен извештај о прегледу лица места Ув.бр.175/12 од 29.2.2012.г. и тачно је у овом извештају

прецизирано, а оно што је садржина споменуте крим.техничке документације, где су тачно пронађени ножеви у кући сада пок.ВА, а која службена белешка уједно садржи место проналаска једне вреће за спавање зелене боје са траговима црвене боје налик на крв те су исто пронађене и бочица са хидрогеном, повидон јодом, завојем.... што је исто тако приказано фотодокументацијом која је напред споменута, који су предмети изузети, а који су сви докази прибављени приликом обављеног увиђаја и крим.техничког прегледа лица места и на основу крим.техничке документације ПУ Панчево ПС Бела Црква УВ.бр.60 од 28.2.2012.г. која крим.техничка документација садржи фотографије пре извршене судско медицинске обдукције тела пок.ВА и да су на фотографијама приказани пре свега глава са видљивим повредама, потом и тело покојног ВА без гардеробе, посебно што се тиче повреде на глави, приказано лице, чеони и темени део главе, потиљачни део главе, повреде на надлактици десне руке, а фотографија 10 уједно приказује и повреде структуре главе са последицим преломима костију лобање као и фотографија број 11, и који су сви докази у међусобној сагласности а уједно у сагласности са оним што у свом казивању износи окривљени како у погледу тога да се критични догађај одиграо у кући ВА тако и где је боравио након критичног догађаја, да је са собом понео предмет којим је оштећеном наносио повреде који је потом негде одбацио а што је све испраћено напред писменим доказима, те у том делу је прихваћена одбрана окривљеног АА јер оно што је неспорно током поступка утврђено, а што између осталог АА износи у својој одбрани, а што износи и млдб.оштећена ВВ, то је да је критичног дана у два наврата окривљени АА долазио у кућу сада покојног ВА, први пут у слепоподневним часовима када је дошао до куће ВА где се пресвукао и да му је ВА дао ствари да би се обукао за покладе, док је окривљени од своје куће понео маску за лице и да је тада у тој кући оставио своје црно-беле патике, да је обукао црну јакну коју му је оштећени дао и црне патике, да је потом напустио кућу и кренуо ка центру села, јер је у овом делу одбрана окривљеног потврђена исказом млдб.ВВ која је у свом исказу навела да је у слепоподневним сатима у њихову кућу, иако дете спомиње 14 сати а окривљени 15 – 16 сати, што није тако кључно, углавном наводи да је дошао у њихову кућу човек кога она познаје од раније јер је још једном био у њиховој кући јула прошле године када је њен брат ВС дошао из Аустрије, и да тог човека није видела све до дана кад се десио догађај, да је изашао из једног црног аутомобила а да је дошао из правца, а сам окривљени наводи да је стопом дошао из дошао за да је тај човек рекао да је ВС другар и да је с њим ишао у школу, тражећи од њеног оца да се маскира јер су у селу биле „Фашанке“ и да је њен отац сада покојни ВА рекао да може да уђе у кућу и да ће му дати неке ствари да се обуче, с тим што дете описује да је окривљени критичном приликом имао сиву тренерку у доњем делу, црне патике које су на себи имале мало бело мало розе док је у горњем делу имао дуксер са капуљачом, што је у складу са крим.техничком документацијом ПС Бела Црква УВ.бр.61 од 28.2.2012.г. на којој је приказана гардероба коју је предала мајка окривљеног АС, а и у складу са оним што сам окривљени наводи да је у кући оштећеног оставио своје црно беле патике, да је обукао црну јакну коју му је оштећени дао и обуо црне патике, а и окривљени и млдб.оштећена наводе да је критичном приликом окривљени имао маску за лице с тим што млдб.оштећена ВВ говори о ружној маски зелене боје са кратком црном косом а која маска је уочљива на фотографији број 58 крим.техничке документације УВ.168/12 и одговара опису који даје млдб.оштећена. Углавном, и исказ окривљеног и исказ млдб.оштећене су чак сагласни и у делу шта је сада пок.ВА дао

окривљеном тог дана да обуче, да му је дао црну јакну, црне патике које су остале од њеног брата BC и да је чак обукао и једну мало дужу женску јакну као сукњу и неку сукњу на цветиће а да је оставио своје патике које је имао на ногама у предсобљу иза улазних врата, да се није пуно задржао, у ком делу су искази сагласни, међутим, оно што суд није прихватио то је да окривљени критичном приликом није видео млдб.оштећену из разлога што млдб.оштећена врло детаљно у свом исказу објашњава и шта је критичном приликом окривљени имао обучено и шта је њен тата дао окривљеном да обуче, да је окривљени ишао на покладе, што између осталог и сам окривљени наводи, а није прихватио део одбране окривљеног да није имао сазнања да се у кући налазила млдб.оштећена и да је није видео јер је окривљени у суштини оваквим својим исказом желео да увери суд да критичном приликом уопште није имао сазнања да се у кући налази млдб.оштећена, што је пре свега неприхватљиво из разлога што се млдб.оштећена BB детаљно описала осим гардеробе шта је имао на себи и гардеробу коју је дао њен отац, шта су причали, да га се сећа и од раније, и по становишту суда оспоравање окривљеног да је видео млдб.оштећену је дато с намером да избегне кривична одговорност за кривично дело извршено на штету млдб BB

Исказ малодобне оштећене BB је потврђен исказом сведока BF који је у свом исказу описао шта је критичном приликом имао обучено AA као машкара, да је имао преко лица маску с црном косом са стране, јакну у горњем делу, тренерку у доњем делу, неку исцепану кецељу како носе бабе, што одговара наводу млдб.оштећене, као и исказом сведока AF који је навео да су тог 26.2.2011.г. биле сеоске Фашанке и да је он боравио код BF који га је позвао на ручак, да је у послеподневним часовима ушло једно лице које је имало ружну маску са црном косом, једну зелену перјану јакну, потом још једну јакну, тренерку у доњем делу и црвену кецељу преко те тренерке, војничке СМБ чарапе (млдб.наводи зелене чарапе), рукавице праве војничке с одвојеним палцем и кажипрстом и спојена три прста (што сам окривљени описује и наводи), да је то лице прилично дуго боравио код BF, као и исказом BE који наводи да је AA у разговору с њим спомињао како ВА тако и његову ћерку стару 12 година, тако да и ова околност свакако указује да је окривљени имао сазнања да се осим ВА у кући налази његова млдб.ћерка и на овај начин је потврђен исказ млдб.оштећене.

Одлучне чињенице да је критичном приликом окривљени био под дејством алкохола, суд је утврдио како на основу исказа окривљеног који је навео да је конзумирао алкохол критичног дана, тако и на основу исказа BF који је навео да је тај маскирани момак попио једну малу ракију коју је више просуо него што је попио, AF који је навео да су за време док су боравили сви заједно попили око 3дл ракије, али да окривљени није попио ни половину јер је просипао ту ракију, да је мало пио а више просипао, на основу исказа BE који је навео да се код њега задржао неко време и да је пио ракију из литарске флаше за око 4 прста, можда мало мање, али да није био пијан, који докази су међусобно сагласни, на исте није било примедбе у овом делу, исти су доведени у везу са обављеним неуропсихијатријским вештачењем на основу кога је утврђено да је окривљени критичном приликом био под дејством алкохола али да је само пијанство имало безначајно потпомажућу улогу у декланширању и обликовању понашања окривљеног, а вештак објашњава да само конзумирање алкохола није било у некој значајнијој мери, да се одвијало у једном протрахираном временском периоду који омогућава два фактора – добру акутну

толеранцију на алкохол упркос узимању хране и достигање елиминације раније унетих количина алкохола тако да се окривљени темпоре криминис налазио у стању алкохолисаности која би могла да се подведе под обично пијанство лаког степена, акутна алкохолна интоксикација – некомпљикована, лаког степена Ф10.0 и да је алкохол у оваквој ситуацији допринео олакшању омогућавања пражњења агресивних и нагонских пулсија.

Одлучне чињенице да је смрт ВА _____ насилна и наступила је услед разорења дела структура великог мозга, нанетог у склопу повреда главе, које су нанете снажном замахнутом оштрицом механичког погодног оруђа, да у судско медицинском смислу смрт је убилачког порекла, да доминирају управо повреде у пределу главе јер су оне у том делу најинтензивније и најбројније, док на другим деловима тела постоје условно речено површне повреде, да повреде које су затечене на телу покојног ВА _____ нанете су са око 20-так удараца, да се ВА _____ у једној фази сукоба борио са окривљеним који му је наносио повреде, пружао је отпор, али су ударици у пределу главе довели до сламања његовог отпора и даљег доношења повреда, да све повреде које су затечене на телу ВА _____ имају карактер заживотно нанетих повреда, да тзв. одбрамбене повреде је оштећени задобио у некој првој фази, али нису биле повреде нарочито интензивног карактера, да секира представља подобан начин и средство да се нанесу повреде у виду секотина какве су затечене на глави покојног ВА _____, суд је утврдио на основу обдукционог записника сталног судског вештака др Божић Љубише спец.за судску медицину који вештак је између осталог обавио обдукцију тела сада покојног ВА _____ и приликом извршене обдукције описао како спољашњи налаз тако и унутрашњи, с посебним освртом на главу, врат, груди, трбух, кости, који садржи опис шта је приликом обдукције вештак обдуцент утврдио, а потом изнео мишљење да је смрт ВА _____ насилна и да је наступила услед разорења дела структуре великог мозга нанетог у склопу повреда главе који су нанете снажно замахнутом оштрицом механичког повредног оруђа и да је у судско медицинском смислу смрт убилачког порекла, а која обдукција је испраћена и крим.техничком документацијом ПС Бела Црква УВ.бр.60 од 28.2.2012.г. која документација садржи фотографије које су сачињене приликом вршења обдукције и пре обдукције и на којима су уочљиве повреде код окривљеног ВА _____, као и на основу усменог излагања сталног судског вештака др Љубише Божића који је саслушан и код истражног судије и на главном претресу и врло детаљно се изјашњавао о нанетим повредама, класификацији повреда, начину задобијања повреда односно механизму повређивања, да су код оштећеног сада пок.ВА _____ чак констатоване одбрамбене повреде које нису биле нарочито интензивног карактера и да је то задобио у првој фази, објашњавајући да је оштећени могао да задобије неку повреду у пределу главе која је довела до делимичног губитка свести ограниченог трајања, што је све у сагласности са исказом млдб.оштећене која је у свом исказу навела да је тата у једном тренутку лежао на леђима и да је таман кренуо да се подиже кад је поново добио ударац у главу. Чак и сам окривљени наводи да је оштећени у једном тренутку пао а да је потом устао и кренуо у собу, с тим да вештак наводи да су након тога оштећеном нанете интензивније повреде у пределу главе, што је било скопчано са губитком свести тако да чак није могао да осећа болове. Уједно је судско медицински вештак у свом излагању направио осврт на опис критичног догађаја од стране сведока млдб.ВВ _____ и навео је да начин на који сведок млдб.ВВ _____ описује повређивање јесте један од могућих начина за настанак првог дела повреда које су нанете на телу односно на глави покојног ВА _____ и да део исказа где млдб.наводи да је чула ударце, да је крв прштала се и уклапа у број и карактер нанетих

повреда, тако да је и на овај начин потврђен исказ млдб.ВВ и указује да је млдб.ВВ у свом исказу била искрена и да је описивала догађај онако како га је видела, чула и доживела, а што је поткрепљено између осталог и судско медицинским вештачењем. С друге стране, вештак врло детаљно осим врсте, карактера и механизма наношења повреда оштећеном ВА, наноси и да су повреде констатоване код ВА учињене са око 20-так ударца, што се тиче секотина у погледу главе које су описане под тачком 1 и 2 да су нанете четворочиним наношењем ударца оштрицом односно засецањем и настављањем рана, да је повреда у пределу десне стране чела нанета са три ударца, а посебно да су описане повреде под тачком 1 и 2 нанете ударцима врло снажног интензитета јер је дошло до пресецања костију лица и лобање и продора оруђа у мождану структуру, а који је вештак и навео да у том смислу ударци оштрицом секире која је снажно замахнута представља подобан начин и средство да се овакве повреде нанесу, да су повреде у виду нагњечења како у пределу главе тако и крвни подливи и нагњечења у пределу руке, могли бити нанети тупим делом секире или њеним деловима, да му је секира презентирана и да је вештак био изричит да она представља подобно средство за наношење повреда које су утврђене код пок.ВА, па када се овако судско медицинско вештачење доведе у везу са оним што у свом исказу наводи млдб.оштећена која је видела да је окривљени употребио секиру приликом наношења удараца и повреда њеном оцу, да окривљени наводи да је замахивао али да не зна ни чиме ни где је замахивао ни да ли је ударао, углавном да је замахивао много пута и да је секира потом пронађена 400м од куће што је верификовано извештајем о крим.техничком прегледу лица места као и крим.техничком фотодокументацијом УВ.бр.168/12 на којој секири су између осталог уочљиви и трагови црвене боје налик на крв, а да је ДНК-а вештачењем утврђено (НКТЦ 234-2-5440/12 од 3.5.2012.г. у мишљењу 2.2. да су на сечиву секире утврђени мешани ДНК профил окривљеног АА и оштећеног ВА при чему се као доминантна компонента ових мешаних трагова издваја ДНК профил ВА а да се ДНК профил окривљеног АА у потпуности поклапа са ДНК профилем из крвне мрље људског порекла изузетог са дршке секире, онда је неспорно утврђено да су све повреде које је критичном приликом задобио сада пок.ВА истом нанете од стране окривљеног АА што уосталом и није било спорно током поступка.

Одлучну чињеницу да код оштећеног сада покојног ВА приликом анализе узорка крви је утврђено да исти није био под дејством алкохола, односно да у његовој крви није пронађен алкохол, суд је утврдио на основу налаза МУП-а РС број 361 од 2.3.2012.г. који налаз садржи да је достављена крв узета током обдукције покојног ВА и да је приликом вештачења утврђено 0 промила односно 0 ммол/л алкохола у крви, на који писмени доказ није било примедби од стране странака у поступку а које вештачење је урађено од стране надлежне установе за обављање овакве врсте вештачења и који садржи између осталог и методу на који начин је извршена анализа, а које вештачење је суд у потпуности прихватио током поступка и које вештачење није доведено у сумњу ниједним изведеним доказом.

Одлучне чињенице које се односе на годиште млдб.оштећене ВВ, суд је утврдио како на основу њеног казивања тако и увидом у извод из МКР који извод је суд ценио као јавну исправу неспорне садржине и који докази су сагласни, садрже наведене чињенице и на исти није било примедби од стране странака у поступку.

Одлучне чињенице да се окривљени истог дана у вечерњим часовима вратио у код оштећеног, да је дошао у његову кућу у ул да би вратио одећу коју му је оштећени позајмио за маскембал у селу, да су најпре седели у соби неко време, након чега је окривљени затражио да га оштећени испрати у дворишни тоалет и заштити од својих паса, што је овај и учинио, а потом при повратку окривљени затражио да се врате по цигарете које су му испале негде уз пут, да би у тренутку кад су се враћали у кућу дохватио велику секиру која се налазила наслоњена на зид поред улазних врата и једним ударцем ушицама секире у пределу главе оборио оштећеног на под у предсобљу, због чега је дотрчала његова ћерка, дете ВВ рођена г. и истргла му секиру из руке, после чега је почео да је жури око стола и отео јој секиру, за које време се оштећени подигао, па су почели да се рву и гурају по соби и предсобљу, при чему је окривљени све време држао секиру у руци, па је у једном тренутку успео да одгурне оштећеног који је пао на под собе, а када је дете скочило на окривљеног да помогне оцу, окривљени је почео да је удара, цима, бацио је на оца, док је оштећени покушао да устане и супротстави се окривљеном, али није успео да устане с пода, јер му је окривљени задао двадесетак удараца тупом страном и оштрицом секире у пределу главе, наневши му више смртоносних повреда и то секотину која се пружа преко десне стране лица, чела и леве половине горњег дела главе и почев од средине десне стране доње вилице, косо навише и у леву страну све до предњег дела темене кврге која повреда је дужине 33 цм са засецима који указују да је нанесена са најмање четири појединачна удараца која се настављају један на други, отварајући лобањску дупљу све до средишњих можданих делова, секотину у пределу десне половине чела дужине 10,5 цм са засецима који указују на три појединачна удараца; те више секотина у пределу главе и врата, вишеструких крвних подлива на поглавини у вези са споља нанесеним повредама, те вишеструких прелома костију крова и базе лобање и више других одбрамбених повреда по рукама, услед којих повреда је оштећени умро на лицу места услед разорења дела структуре великог мозга, суд је утврдио на основу исказа млдб.оштећене ВВ , очевица догађаја која је у свом исказу навела да је у једном тренутку док је гледала ТВ серију „Бела лађа“ чула да лају керови у дворишту и да је отрчала до улазних врата и видела овог човека (окривљеног) што му је тата дао ствари да се маскира како улази на улазну капију с улице, да је оцу и рекла да долази ВС другар а да је њен тата прокоментарисао да нема везе што долази и да је након неколико тренутка окривљени ушао у предсобљу, да је почео да се скида и да скида ствари које му је оштећени дао, док је црне патике њеног брата које је ВА дао окривљеном задржао обувене на ногама. Сведок описује да док се окривљени скидао да је њен отац био поред њега и да су заједно ушли у собу где је млдб.оштећена ВВ гледала серију, да су седели за столом, да је видела да је окривљени пијан, да је чак окривљени у разговору препричавао њеном оцу да је био код његовог кума, да су се смејали, играли и пили, замоливши ВА да крене с њим до вецца у двориште јер се плаши да га нападне керови, који су га нападали док је улазио у двориште, тако да је њен отац ВА и отишао са окривљеним до вецца, да су се затим заједно вратили у кућу, да су ушли а да је потом окривљени рекао да је изгубио цигаре негде успут, да су се опет вратили у двориште а да други пут кад су се вратили у кућу чула је туп ударац и да је чула када је тата пао у предсобље, да није чула ни да су се свађали нити било шта и када је чула овај ударац скочила је с кревета и дошла до предсобља да види шта је с татом а да је окривљени рекао: „Пао тата“ и да је видела окривљеног како држи њихову секиру која је била остављена поред улазних врата с леве стране, да то зна јер је помагала тати у слагању дрва тог поподнева, да је скочила на окривљеног и отела секиру окривљеном из руке, затим побегла у собу где је претходно била и почела да

трчи око стола, да је ушао окривљени у собу и да је појурио око стола и да јој отео секиру из руке, да је видела оца како устаје у предсобљу и долази у собу где су били њих двоје, да је њен отац пришао окривљеном, да су се њих двојица почели да се рвају а да је све време окривљени држао секиру у руци, да су се гурали по соби и по предсобљу, да је чак скочила на окривљеног (како каже хтела је да му ископа очи) и да кад је била близу да је окривљени одгурнуо тату тако да је ВА пао у своју собу, да је онда ухватио њу и да је ударио једном главом у зид, да је цимао тамо-амо, да је ВА рекао да је не дира, да убије њега, углавном да не зна како је доспела до ормана и сакрила се испод стола али је видела тренутак кад је окривљени једном подигао секиру, замахнуо и тупим делом секире ударио тату по глави и то у тренутку кад је тата лежао на леђима и таман кренуо да се подиже, да је окривљени поново подигао секиру и замахнуо према тати када је закачио сијалицу која је претходно горела и да је потом чула ударце и како пршти крв међутим да то није могла да види, да је видела да из руке окривљеног тече крв али да не зна како се повредио по тој руци, да је видела да је ту руку завио крпом и да није видела да је њен отац било шта и било какав предмет имао у рукама, да је сигурна да није њен отац имао никакав предмет у рукама већ да се само хрвао и бранио, а који исказ је суд у потпуности прихвати из разлога што се ради о очевицу догађаја и што је сведок у свом исказу детаљно описао начин извршења кривичног дела од стране окривљеног, с тим што је млдб.ВВ вештачена од стране сталног судског вештака спец.дечије психологије мр Атанацковић Николе који је приликом вештачења навео за млдб.оштећену да има нормалан и очуван ток свести, да су јој мисли повезане и конзистентне, да чак нису уочена нити препознатљива уступања у смислу промена у квалитетном нивоу (преопширност, удаљавање од теме) нити у квантитативном смислу (убацивања садржаја неvezано за питања) утврдивши да код млдб.оштећене не постоје елементи препознатљивог и манифестног конфабуларног синдрома и који је сведок у свом излагању био доследан у погледу овог кривичног дела, није ниједног тренутка мењао исказ а који исказ је потврђен у погледу чињенице да је окривљени био свестан да се у кући налази млдб.оштећена и исказом сведокаВЕ који је навео да је у разговору са окривљеном спомињао ВА . и његову ћерку стару 12 година а који исказ је доведен у везу са судско медицинским вештачењем сталног судског вештака спец.судске медицине који вештак је у свом налазу и мишљењу и то усменом излагању навео да се критични догађај могао одиграти на начин како описује млдб.оштећена, да је као подобно средство за наношење повреда констатованих код ВА секира с тим што су неке повреде нанете оштрицом секире а неке повреде тупом страном, што вештак детаљно образлаже у свом налазу и мишљењу, да су код оштећеног констатоване чак и одбрамбене повреде по рукама, да је оштећени задобио око 20-так удараца, да је умро на лицу места услед разорења дела структуре великог мозга и да су ударци у регији главе који су довели до разорења структуре великог мозга нанете ударцима врло снажног интензитета, да што се тиче одбрамбених повреда да указује да се у једном периоду оштећени бранио од нападача и да је могуће да је задобио повреду тупим делом секире у пределу главе, да је након тога пао па се повратио, да је приликом задобијања интензивних повреда у пределу главе у чијем склопу је дошло до фактички наношења великог броја рана типа секотина са следственим повређивањем структура великог мозга оштећени био у основи лицем у лице са нападачем, односно да је лежао на подлози и да је то било у ситуацији када оштећени више није пружао отпор већ када је његов отпор био сломљен, што све указује да се критичан догађај десио како описује млдб.оштећена, да ниједан доказ током поступка није потврдио наводе окривљеног да је критичном приликом он био нападнут од стране оштећеног, а што по логици ствари није ни животно јер га је

оштећени ВА претходно пустио у кућу, дао му гардеробу за Машкаре и нормално је да је очекивао да ће се окривљени вратити у кућу да би му вратио гардеробу, да је по повратку окривљеног пустио у кућу, да га је пратио до веза на његов захтев, у супротном да није хтео окривљеног није морао да пусти у кућу али очигледно да на страни окривљеног ВА није утврђено да је на било који начин допринео овом кривичном делу. Када се узме у обзир да се ради о човеку који није ни прекршајно кажњаван, који критичном приликом није био ни под дејством алкохола, да се старао о млдб.детету, ниједна једина околност не указује да је оштећени проблематичног понашања, јер се ради о човеку који је критичном приликом био у својој кући са својим млдб.дететом, који је угостио окривљеног и први и други пут а да је потом окривљени реаговао како је реаговао и да реакција окривљеног није у супротности са његовом структуром личности већ напротив да је реакција окривљеног својствена његовој структури личности онако како је описана од стране вештака психолога тако од стране неуропсихијатра. Неприхватљива је одбрана окривљеног АА да је критичном приликом оштећени ВА и буквално без икаквог повода и разлога ножем насрнуо на њега и повредио га. Наиме, несумњиво је да је код окривљеног АА установљена повреда на десној шаци, да је дошло до пресецања тетива екстензора петог прста, постојање прелома у пределу пете кости доручја са зглобом површином горњег чланка малог прста десне шаке и да је оперисан на Бањици када је извршена ремоделација повреда и да је код окривљеног констатована обична тешка телесна повреда, што потврђује како медицинска документација на име окривљеног тако и судско медицинско вештачење ове повреде, али оно што је значајно то је да млдб.оштећена ВВ је изричит да њен отац ниједног тренутка није имао никакав предмет нити оруђе у својим рукама већ само да се бранио и рвао како сама оштећена каже, а с друге стране окривљени и не зна да каже којим средством га је оштећени повредио а у ситуацији да је заиста оштећени кренуо на окривљеног било каквим средством, овај је имао и времена и могућности да види средство повређивања, посебно у ситуацији када по казивању окривљеног су он и оштећени били окренути лицем у лице. Када се исказ окривљеног доведе у везу са судско медицинским вештачењем који вештак је био изричит да окривљени није могао да задобије повреду како је описује, а описује је тако да је подигао своју десну руку желећи да увери суд да се критичном приликом бранио, што је неуверљиво, нелогично и неживотно а уједно и оповргнуто судско медицинским вештачењем да је на начин како окривљени описује могло да дође до задобијања овакве повреде, а с друге стране када се све ово доведе у везу са крим.техничком документацијом и записником о увиђају да ни испред врата ни у ходнику (где је окривљеног, по наводима окривљеног напао оштећени) ни у соби где се налази тело оштећеног нигде није затечен нити пронађен нож у његовој близини, а ножеви који су потом пронађени и фотографисани су се налазили или забијен у вратима или на кухињском делу у кухињи или на кожном троседу, па околност да судско медицински вештак као вероватније повредно оруђен и средство којим је нанета повреда окривљеног означава секиру објашњавајући зашто је мање вероватно да је повреда код окривљеног настала ножем јер у таквој ситуацији не би дошло до прелома који је констатован код окривљеног, па ценећи околност да је оштећени задобио 20-так удараца секиром, да су му повређене мождане структуре и да је умро на лицу места услед разорења дела структуре великог мозга, указује да оштећени никако није могао, нити је био у стању да евентуално склони нож а с друге стране окривљени да је то заиста тачно да је задобио повреду ножем од оштећеног није имао разлога да нож склања са лица места, јер за тако нешто није имао ни разлога, а да ножеви који су изузети са лица места, **имајући у виду позиције где су нађени** нису били употребљени, указује да окривљени није био искрен у свом казивању већ да је у

складу са његовом структуром личности желео себе да прикаже као жртву и да створи утисак да се критичном приликом бранио од оштећеног ВА а сви докази изведени током поступка указују супротно, а то је да је окривљени извршио кривично дело убиства и окривљеног ВА лишио живота на начин како је описано у чињеничним наводима, што је доказано исказом млдб.оштећене и свим напред наведеним писменим доказима и судско медицинским вештачењем. Суд је судско медицинско вештачење у потпуности прихватио из разлога што је обављено од стране сталног судског вештака који је овлашћен за давање оваквог налаза и мишљења а који вештак је претходно извршио обдукцију тела пок.Петровић Драгана, потом узео у обзир целокупне списе, упознао се са исказима како окривљеног тако и млдб.оштећене и осталих сведока, потом и са медицинском документацијом на име окривљеног која је прибављена од стране већа на главном претресу, те је утолико након увида у прибављену медицинску документацију и преглед шаке кориговао свој налаз и мишљење, што свакако не доводи у сумњу налаз и мишљење већ говори у прилог да се ради о непристрасном вештаку који је савесно и тачно обавио своје вештачење, изнео аргументе за свој став и мишљење које је суд у потпуности прихватио, тако да је примедбе одбране суд ценио као паушалне, дате са циљем да се судско медицинско вештачење које не одговара одбрани окривљеног дезавуише и обеснажи без иједног јединог аргументованог става, због чега је суд одбио предлог одбране да се обави ново судско медицинско вештачење. С друге стране, када се ово вештачење и исказ млдб.оштећене доведу у везу са позицијом предметних ножева пронађених у кући, оповргнута је изнета одбрана окривљеног да је критичном приликом нападнут од стране оштећеног ВА а зашта није постојао ниједан једини разлог, а с друге стране указује да је окривљени ДА због постојања дисоцијалног поремећаја личности, који дисоцијални поремећај личности је детаљно описан у налазу и мишљењу како вештака психолога тако и неуропсихијатра, и у стању обичног пијанства лаког степена, лишио живота оштећеног ВА . Ценећи одбрану окривљеног који се у полицији бранио ћутањем, код истражног судије изнео једну одбрану, потом мењао у два наврата своју одбрану наводећи прво да мисли да га је оштећени опсовао, потом наводи да га је опсовао и на крају да му је опсовао мајку, што све указује да је окривљени тенденциозно у одбрани износио чињенице да га је оштећени увредио и да је због тога између осталог и реаговао, па у ситуацији да суд не прихвати да је поступао у нужној одбрани или прекорачењу нужне одбране да остави себи простора за поступање на мах, на чему је и бранилац инсистирао у својој завршној речи, указујући да 20-так удараца које је критичном приликом задобио оштећени управо указују на ову чињеницу. Међутим, ценећи чињеницу да је окривљени оштећеном нанео 20-так удараца и то секиром а да ниједан доказ, у поступку не указује (већ само гола тврдња окривљеног ничим поткрепљена већ демантована доказима), да је оштећени имао при себи предмет којим је окривљеном нанео повреду у пределу десне шаке, имајући у виду интензитет и број удараца по виталним деловима тела, чињеницу да оштећени има и одбрамбене повреде (које нису констатоване код окривљеног) указује да се не ради о нужној одбрани нити о прекорачењу, већ све ове повреде управо указују на напад окривљеног на оштећеног и да је окривљени оштећеног лишио живота. С друге стране, не ради се ни о убиству на мах јер за то није пружен ниједан једини доказ осим голе тврдње окривљеног да је био изазван понашањем оштећеног јер је млдб.оштећена ВВ у свом исказу врло детаљно суду испричала како се одиграо критичан догађај а имајући у виду налаз и мишљење дечијег психолога који наводи да је њен исказ логичан и повезан, да се није удаљавала од теме нити проширивала већ да је њен ток мисли конзистентан, повезан, да није неvezано убацивала садржаје, не постоји ниједан једини разлог да у свом исказу

млдб.оштећене не спомене (да је заиста тако било) свађу између њеног оца и окривљеног, већ говори у прилог става суда да до свађе није ни дошло већ да је окривљени кривично дело извршио у складу са установљеним дисоцијалним поремећајем личности и стањем обичног пијанства лаког степена јер ни на који начин ниједним поступком ни оштећени ВА ни ВВ нису окривљеног довели у стање јаке раздражености, нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране оштећеног. У супротном, да је то заиста тако било није постојао ниједан једини разлог да окривљени напушта лице места, да се крије два дана, да се не јави полицији, да не оде у своју кућу, већ и целокупно понашање окривљеног након извршења кривичног дела указује на постојање свести о свом делу и његове забрањености.

Одлучне чињенице које се односе на кривично дело недозвољене полне радње суд је утврдио на основу исказа млдб.оштећене ВВ, а која је у свом исказу навела да је окривљени увео у собу до улице, да је ухватио и одвукао у ту собу, да је затворио врата од њене спаваће собе у којој је био мрак јер није палио светло, да је све време у руци држао секиру, да је чак покушао у једном тренутку да истрчи поред њега и да побегне али да је ухватио за рамена и одгурнуо па је пала на сред собе када му је рекла да неће да бежи, да је све време плакала и да јој окривљени наредио да се скине, што је морала да уради, да је скинула са себе и своје фармерке које је полиција узела од ње, и да је остала само у гаћицама које уопште није скидала а да је окривљени са себе скинуо сиву тренерку коју је имао обучену у доњем делу тела, да је то урадио након њеног скидања, да гаће није скидао, да је скинуо дуксер али колико се сећа да је остао на њему још један тањи дуксер, објашњавала је да је шамарао по лицу и ударао по глави, да је хтео по њеном утиску да легне на њу али да није знала шта хоће, да се сећа да је ударао али да се не сећа да је дирао, да је покушао да легне на њу али да му то није дозволила, да је вриштала и да је бежала, при ком исказу је и остала и на главном претресу, да се не сећа да ли је дирао већ само да је ударао, на директно питање јесте одговорила да је покушао да је пољуби али да се бранила, остала је при томе да се није скроз скинула гола, да када се скинула да је окривљени покушао да је пољуби и да је почела да вришти и да га гура, објаснивши да се главом сагнуо према њој да би је пољубио, да је она дигла руке а он почео да је удара, потом је она кренула да бежи, објашњавајући да је хтео да је пољуби у лице и у уста, да када је почела да бежи и да вришти да је ухватио, бацио доле и шамарао, понавља да је била у несвести и понавља да је покушао у једном тренутку да легне преко ње, да је то било кад је била у трећој соби што значи не у соби где је био њен отац него у трећој соби, прецизирајући да је окривљени легао на њу пре него што јој рекао да се скине, да је то било на кревету, да га је гурала и да се некако извукла, да су тада били обучени она и ДА да је било непријатно кад је тражио од ње да се скине и када се скинула, дајући објашњење да није легао целим телом преко ње него кад је гурнуо да је сео на кревет и горњим делом тела се наслонио на њу, тако да у суштини оно што оштећена у свом исказу наводи то је да је критичном приликом окривљени након што је лишио живота њеног оца њу одвукао у њену собу, наредивши да се скине што је она из страха и учинила, да је скинула са себе сву гардеробу и да је остала само у гаћицама, у чему је била доследна као и у делу исказа да је окривљени сам скинуо своју одећу и да је остао у гаћама и у једном тањем дуксу, да је јурио по соби, да је она бежала и да је ударао, остала је доследна и да је није дирао, али у погледу дела исказа у ком тренутку је окривљени легао преко ње и покушао да је пољуби сведок у истрази наводи да је то било након скидања или се бар тако може закључити приликом њеног хронолошког излагања, а на главном претресу наводи да је била у потпуности обучена, међутим, у овом делу

разлика у исказу оштећене не доводи у питању утврђено чињенично стање јер оно што је од значаја то је да је млдб.оштећена свакако ценећи околност да је претходно њен отац лишен живота од стране окривљеног на описан начин, доживела велики стрес и да је и протек времена утицао да се најбоље не сећа свих детаља догађаја, што не доводи у питање исказ сведока имајући у виду да је иста вештачена од стране сталног судског вештака дечије психологије мр Николе Атанацковића, који је навео да код оштећене није констатовано склоност ка конфабулацијама а и животна је и логично да оно што вештак наводи у свом исказу да мотив за очување живота (пошто је окривљени претио) је био битан елемент који је подређивао њено опажање конкретне ситуације и догађаја и да је најјачи страх страх за сопствени живот и да је млдб.оштећена тако и била усмерена, да је у страху од смрти све остало пало у други план, да је тај страх био примаран и да она у том моменту није опажала као главни угрожавајући акт силовање, додиривање... већ је примарно била усмерена на компензацију страха за очување живота, што је суд у потпуности прихватио тако да у том делу је вештак дао објашњење у погледу разлике у детаљима у исказу млдб.оштећене, што не доводи у сумњу сам исказ млдб.оштећене која је до детаља описивала претходни догађај и који је исказ поткрепљен и другим доказима. С друге стране, чињеница да је млдб.оштећена навела да је критичном приликом окривљени натерао да се скине и која објашњава шта је од гардеробе имала на себи, исто тако да је окривљени имао повређену руку из које је цурела крв а да је и на лицу млдб.оштећене ВВ : уочљив траг црвене боје налик на крв (фотографија број 104), па потом на десној подлактици (фотографија 105), левој потколеници (фотографија 106), левом стопалу (фотографија 107 и 108) а сама наводи да је остала боса критичном приликом, трагови црвене боје налик на крв и на десној потколеници и десном стопалу (фотографија 109 и 110), да је и на тексас панталонама односно гардероби оштећене су трагови црвене боје налик на крв, да је у извештају о крим.техничком прегледу лица места исто тако констатовано да је на гардероби коју је критичном приликом имала на себи млдб.оштећена од мајце розе боје са цветним апликацијама, тексас панталонама, панталонама жуте боје и доњем вешу констатовани трагови црвене боје налик на крв, да је приликом опште телесног и гинеколошког прегледа ВВ наведено да нису уочене патолошке промене осим да је на појединим деловима коже која је била прљавица и умрљана обрисаном крвљу у пределу десне потколенице, листа и унутрашњег дела обе бутине, да је десно колена у пределу чашице било благо отечено са црвено модрикастом бојом а да су генитални предео и предео чмара без патолошких промена, што потврђује исказ млдб.оштећене, а исто садржи извештај Дома здравља Бела Црква да су на доњим екстремитетима и левој подлактици уочљиви трагови сасушене крви, тако да и ова околност указује на искреност казивања млдб.оштећене, јер у супротном да се критичном приликом млдб.оштећена није скинула свакако не би могло да дође до тога да на кожи ногу и то онако како је то уочено на фотографијама и описано у извештајима остају трагови црвене боје налик на крв, а што је верификовано и од стране лекара када се млдб.скинула и када су на њој констатовани осушени трагови крви. С друге стране, не постоји ниједан једини разлог да млдб.оштећена описује догађај другачије од оног који се заиста одиграо нити да тврди да је окривљени Рајко Јовановић од ње тражио да се скине као и шта се након лишавања живота њеног оца у кући дешавало, у чему је млдб.оштећена била доследна у свом казивању, а што се тиче самих детаља шта се све дешавало између ње и окривљеног након што је окривљени убио њеног оца, вештак дечији психолог је у свом налазу и мишљењу детаљно објаснио да је примаран страх био њен страх од смрти односно да су сви други страхови секундарни и да је овај примарни страх у суштини утицао да се она најбоље не сећа свих детаља, што и није од значаја за утврђење чињеничног стања нити је на било који

начин довео у питање исказ млдб.оштећене, посебно имајући у виду све остале изведене доказе, те с тога суд није прихватио одбрану окривљеног који је порицао извршење овог кривичног дела из разлога што је оваква одбрана срачуната на избегавање кривичне одговорности и дата с намером да се увери суд да он није био ни свестан присуства млдб.оштећене, да је тек касније постао свестан, да не зна ни да ли је дете мушког или женског пола, што је неприхватљиво јер млдб.оштећена у свом исказу наводи да је између осталог окривљени и комуницирао с њом и шта је том приликом рекао, и што све указује да је и те како окривљени био свестан присуства млдб.оштећене и да је предузео радње које у себи садрже битне елементе бића кривичног дела недозвољене полне радње, а како је то описано у тачки 2 изреке пресуде, а да није битна садржина комуникације и да ли је оно што је окривљени говорио млдб.оштећеној могло да се деси или није могло да се деси, то није битно за утврђивање чињеничног стања у овом поступку. Када се овај исказ млдб.оштећене доведе у везу са исказом сведока оштећене АВ која је сестра и зак.заступница млдб.оштећене, која је навела да јој је млдб.оштећена причала нон стоп исту причу објашњавајући да јој ВВ рекла да је АА малтретирао, тукао и да је на њу викао, да је ударио неколико пута, да је претио да ће је убити ако не ћути, да је ударао у главу и шамарао, да је тражио од ње да се скине, да је она бежала по соби а да је окривљени наваљивао на њу цело време, да је у соби био мрак и да није знала шта да ради, да је све скинула, да јој није причала да ли се евентуално АА скинуо, да јој АА рекао да ће је одвести у Италији и да кад се уопште започне прича о том догађају да млдб.ВВ почне да плаче и изађе из собе, тако да није могла да ништа ближе добије о томе шта за њу, ВВ значи силовање, којим исказом је делом потврђен исказ сведока млдб.оштећене ВВ а разлике се свакако могу објаснити на тај начин што је млдб.оштећена и на главном претресу тешко говорила о критичном догађају, што је разумљиво имајући у виду чињеницу шта је све преживела, те да су околности кривичног дела пре свега лишења живота њеног оца утицале на развијање страха код ње како је то описао вештак, да није млдб.оштећена до детаља обрађала пажњу јер је страх за живот био приоритетан у односу на све друге страхове.

Суд је у својству сведока саслушао и ВС сина сада покојног оштећеног ВА који нема сазнања о самом критичном догађају и који је навео да се придружује кривичном гоњењу против окривљеног истакавши имовинско правни захтев за накнаду штете у неопредељеном исказу, тако да исказ овог сведока не садржи одлучне чињенице за пресуђење.

Суд је отклонио извођење доказа саслушањем сведока АС и АД а ради се о родитељима окривљеног који су се користили својим правом да не сведоче у поступку који се води против њиховог сина.

Суд је у својству сведока саслушао и ВУ комшиницу ВА која се изјашњавала у свом исказу о оштећеном ВА наводећи да је био добар човек и да су лепо живели, да су били у добрим односима, да је долазио код њих, да ВА није био склон свађи, да се никада нису ни посвађали и да је млдб.ВВ дошла у њихову кућу у преподневним часовима 27.2.2012.г. и рекла да је њен отац умро, да је девојчица рекла да су разбијене ствари по кући, да је било крви по кући и да је претпоставила да се нешто лоше десило, да она лично није видела трагове крви на њеној гардероби али да се сећа да је један полицајац питао за крв на фармеркама и да је заиста тада и видела да се крв налази на фармеркама млдб.оштећене, да је девојчица била прилично збуњена, да је у појединим моментима

плакала и да јој није причала о детаљима, чији исказ је суд у потпуности прихватио из разлога што се изјашњава о чињеницама о којима има непосредно сазнање и то шта је видела и чула, а с друге стране свакако као комшиница сада пок.ВА има сазнања о његовој личности и иста се изјашњавала да је био добар човек, да су као комшије лепо живели, да су се посећивали, тако да не стоје претпоставке браниоца окривљеног која жели ВА да прикаже у сасвим другом светлу, што је неприхватљиво и ниједним доказом поткрепљено, а чињеница да је ВА водио рачуна и о својој млдб.ћерки свакако се не може приписати као лоша страна његове личности, већ напротив, као човек који је водио рачуна, бринуо се и старао се о свом млдб.детету, тако да су изнети наводи браниоца о личности сада пок.оштећеног ВА непоткрепљени, ничим доказани, у сфери претпоставке, а личност оштећеног је свакако најбоље описала његова комшиница која га добро познаје.

Суд је у својству сведока саслушао ВФ који је у свом исказу навео да је било око 17,30-18,00 часова када је желео да закључа капију јер му је супруга била болесна и оперисана да му не би долазили маскирани, имајући у виду обичај да маскирана лица иду по улицама и улазе у куће људи, попију нешто и слично, али да се на његовим улазним вратима појавио човек који је имао маску с црном косом, јакну у горњем делу, тренерку у доњем делу и неку кепељу како носе бабе, објашњавајући да се ради о маски која је приказана на крим.техничкој документацији фотографије 58, да му је сипао ракију али да је овај више просуо него што је попио а кад је скинуо маску видео је да се ради о окривљеном кога зна по надимку ДА. Уједно објашњава шта је све чуо у вези окривљеног, износећи да се уплашио јер је чуо да је овај био осуђен за силовање неке бабе због чега је издржавао затвор па је желео да што пре изађе из његове куће, предложивши комшији АЕ да га одведу из куће и да је овај деловао припито, међутим, да за време боравка у његовој кући се пристојно понашао, чији исказ је суд у потпуности прихватио јер се изјашњава о чињеницама о којима има непосредно сазнање, описује шта је критичном приликом имао обучено окривљени, како се маскирао, а што је у сагласности како са исказом млдб.оштећене тако и са крим.техничком документацијом па и са исказом самог окривљеног, међутим, наведени сведок нема никаквог сазнања о самом критичном догађају.

У својству сведока је суд саслушао АФ који је навео да је био у добрим односима са ВА а да окривљеног није лично познавао већ само из прича, да је имао нека недела са старицом и неком децом и да је тог дана 26.2.2012.г. када су се одржавале сеоске Фашанке био у послеподневним часовима код ВФ који га је позвао на ручак и да је у једном тренутку ушло једно маскирано лице са ружном маском и црном косом са стране, исто описујући како је био обучен као што то у свом исказу наводи ВФ, и када је скинуо маску да су схватили да је то АА, да су сви заједно попили око 3дл ракије али да окривљени није пио ни половину јер је просипао, да је мало пио а више просипао, да није одавао утисак пијаног човека, углавном да су њих тројица кренули из ВФ куће око 19 часова и да су се ту и растали, што је у сагласности са исказом ВФ који на сличан начин описује боравак окривљеног у кући ВФ и њихов растанак, тако да је суд исказ овог сведока прихватио јер се сведок изјашњава о чињеницама о којима има непосредног сазнања, исти су у сагласности са исказом сведока ВФ, међутим, оно што је очигледно то је да сведок нема сазнања о самом критичном догађају.

У својству сведока је саслушан и ВЕ који наводи да окривљеног познаје од малена јер живе у истом месту али да никада нису били у ближим односима јер је окривљени пргав и воли да се побије по кафанама, да је тог 26.2.2011.г. код њега у кућу дошао АА који је конзумирао ракију али није био пијан, да је у том разговору помињао ВА из и да је чак рекао да ће да га убије али није рекао због чега, да је рекао да има пушку да би побио пола села, да је помињао и ВА ћерку стару 12 година говорећи да њу мора да силује, да је код њега био од 10 часова пре подне све до 17 часова и да је о овом њиховом разговору сведок обавестио полицију, да је рекао да ће АА нешто да уради али да му тај полицајац одговорио да се то неће десити, да док је боравио у њиховој кући да је АА тражио и сестру сведока АЗ и да се код њега кући вратио исте ноћи око 1,15 часова када сведок није спавао већ је гледао ТВ и када је видео да је окривљени крвав и то у пределу леве подлактице и груди, да му је и тренерка била крвава, да је била сиве боје, да није уочио никакву повреду на окривљеном, да није ништа имао навучено нити увијену руку, када му је приказана крим.техничка документација наводи да такву повреду није уочио, објашњавајући да је окривљени раније имао обичај да се сам сече, да му је АА рекао у разговору да је убио ВА али да о томе није обавештавао полицију, а који сведок у свом исказу се изјашњава о доласку окривљеног у његовој кући и међусобном разговору, али оно што је очигледно то је да овај сведок нема непосредног сазнања о самом критичном догађају.

У овом поступку је обављено ДНК вештачење, те оно што је од значаја то је да је на основу анализе ДНК утврђено да се ДНК профил АА у потпуности поклапа са ДНК профилом добијеним из крвне мрље људског порекла изузете са дршке секире, на сечиву ножа 171-7.1/12 да се сви елементи ДНК профила АА и ВА садрже у мешним ДНК профилима најмање две особе добијених спорним биолошких трагова изузетих са сечива секире, при чему је доминантна компонента мешањем ДНК профила ДНК профил ВА а да анализом ДНК спорног биолошког трага изузет са дршке ножа 171-7/12 није добијен ДНК профил, што је садржај записника о ДНК вештачењу 234-2-5440/12 од 3.5.2012.г., а који налаз и мишљење су бранили вештаци Јелена Стошић дипл.молекуларни биолог као и вештак Анђелка Вучетић Драговић дипл.биохемичар које су објасниле да је индивидуална ствар да ли ће донор биолошког трага оставити довољно биолошког трага да би се добио ДНК профил и да на достављеном ножу, конкретно дршци ножа јесте изузет брис за ДНК анализу али није добијен ДНК профил, што указује да није било довољно количине биолошког материјала, али да на то могу да утичу контаминација, инхибиција, с тим што је одређено допунско ДНК вештачење које је и обављено те достављен суду записник о вештачењу од 20.9.2012.г. и оно што је значајно то је да се елементи ДНК профила АА садрже у мешаним ДНК профилима добијеним из биолошких трагова десне и леве руке сада пок.ВА а да из изузетог подноктног садржаја леве руке АА не добија ДНК профил покојног ВА, што је и логично имајући у виду да је АА након извршења кривичних дела напустио лице места, да је два дана био недоступан, да је санирао своју рану различитим средствима од хидрогена, повидона... што је свакако утицало да се у његовом подноктном садржају не уочавају ДНК профили ВА што свакако не доводи у питању утврђено чињенично стање јер оно што је од значаја то је да је АА био недоступан државним органима, да се крио, да се предао тек након протекла више од два дана и да је било довољно времена да са својих руку уклони намерно или ненамерно трагове, имајући у виду утврђену рану, трагове који су остали на његовим рукама, тако да се не може ни

оčekивати да се у подноктном садржају након протека овог времена пронађе ДНК профил ВА али оно што је неспорно и несумњиво утврђено имајући у виду све остале доказе то је да је окривљени АА , лишио живота сада покојног ВА на описан начин као у тачки 1 изреке пресуде. Оно што је значајно то је да је одбрана током поступка желела да представи суду да је окривљени био нападнут од стране сада покојног оштећеног ВА и да је онда одреаговао на начин како је то утврђено током поступка бранећи свој живот да би суд евентуално применио институт или нужне одбране или прекорачења нужне одбране или убиства на мах, што је неприхватљиво из разлога што током поступка ниједним доказом није утврђено да је оштећени ВА напао окривљеног .АА да једини очевидац догађаја млдб.оштећена у свом исказу наводи да њен отац није напао окривљеног, да није ништа имао у рукама, а што је потврђено и записником о увиђају, извештајима о крим.техничком прегледу лица места као и фотодокументацијом, јер у супротном да је то тако како окривљени наводи свакако би, код оваквог стања ствари, у близини тела оштећеног ВА или ту на лицу места у непосредној близини где се одвијао критични догађај морао пронаћи нож или неко друго средство којим је нападнут АА , што није случај, већ по становишту суда имајући у виду све остале доказе као и чињеницу да је окривљени склон самоповређивању, што између осталог наводи и ВЕ а што је и утврђено приликом прегледа окривљеног од стране судско медицинског вештака, остављена је могућност да се окривљени АА) повредио намерно или из непажње и да је на тај начин задобио повреду на руци, јер имајући у виду поменуте доказе као и ДНК вештачење ниједан једини доказ не потврђује наводе одбране да је окривљени био нападнут од стране оштећеног, а ценећи између осталог и психички профил окривљеног у ком профилу је између осталог утврђено да је окривљени склон да кривицу приписује другима а себе представља као жртву. Уједно суд није прихватио одбрану окривљеног да је критичном приликом поступао на мах и по становишту суда нетачни су наводи браниоца окривљеног да број удараца указује да је критичном приликом АА поступао на мах. Наиме, за овакву тврдњу одбрана није пружила ниједан доказ а у овом поступку је на основу утврђеног чињеничног стања прихваћена верзија коју у свом налазу и мишљењу износи стални судски вештак др Бранислав Ђурђев спец.неуропсихијатрије и судске психијатрије и форензички психијатар која је изнета од стране млдб.оштећене, из разлога што је исказ млдб.оштећене поткрепљен и у сагласности са другим изведеним доказима за разлику од одбране окривљеног, тако да оно што је одлучно то је да оштећени ниједним јединим својим гестом није допринео извршењу кривичног дела а број нанетих удараца 20-так како је утврђено судско медицинским вештачењем, је окривљени АА нанео ценећи његову структуру личности која је описана у налазу и мишљењу психолога и неуропсихијатра а то је да је код њега утврђен дисоцијални поремећај личности који се одражава у повишеној унутрашњој напетости, раздражљивости, ниског прага толеранције на осујећења и склоности ка пражњењу емоција по типу кратког споја. Наиме, да је реаговање окривљеног импулсивно, често брутално, иритабилно, фрустрирајуће, ненавикнуто да отрпи напетост нити препреке било које врсте, да се ради о егоцентричној особи, саможивој, руковођен императивом личног тренутног задовољства које не трпи одлагање и које се остварује неосмишљено, пречицом, не ретко уз помоћ ПАС, тако да је понашање окривљеног критичном приликом у складу са његовим устројством личности а како је оно описано у налазу и мишљењу психолога и неуропсихијатра.

На основу овако утврђеног чињеничног стања суд је нашао да се у радњама оптуженог АА стичу сви битни елементи бића кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ и недозвољених полних радњи из чл. 182 став 2 у вези чл. 180 став 1 КЗ па је окривљеног, а како не постоје околности које искључују његову кривицу за извршено кривично дело огласио кривим. Одредбом чл. 113 КЗ је утврђено да кривично дело убиства чини лице које другог лиши живота, што представља основни облик убиства, и чије се радње извршења састоје у радњи лишења другог лица а окривљени је кривично дело убиства извршио на тај начин што је дана 26. фебруара 2012.г. вечерњим сатима у _____, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и поред постојања Дисоцијалног поремећаја личности те стања обичног пијанства лаког степена са неутврђеном концентрацијом алкохола у крви, лишио живота оштећеног ВА

из _____ тако што је дошао у кућу оштећеног, која се налази у ул. _____ како би му вратио одећу коју му је оштећени тог поподнева позајмио за маскенбал у селу, где су најпре седели у соби неко време, након чега је окривљени затражио да га оштећени испрати у дворишни тоалет и заштити од својих паса, што је овај и учинио, а потом при повратку окривљени затражио да се врате по цигарете које су му испале негде уз пут, да би у тренутку кад су се враћали у кућу дохватио велику секиру која се налазила наслоњена на зид поред улазних врата и једним ударцем ушницама секире у пределу главе оборио оштећеног на под у предсобљу, због чега је дотрчала његова ћерка, дете ВВ _____, рођена _____ г. и истргла му секиру из руке, после чега је почео да је жури око стола и отео јој секиру, за које време се оштећени подигао, па су почели да се рву и гурају по соби и предсобљу, при чему је окривљени све време држао секиру у руци, па је у једном тренутку успео да одгурне оштећеног који је пао на под себе, а када је дете скочило на окривљеног да помогне оцу, окривљени је почео да је удара, цима, бацио је на оца, док је оштећени покушао да устане и супротстави се окривљеном, али није успео да устане с пода, јер му је окривљени задао двадесетак удараца тупом страном и оштрицом секире у пределу главе, наневши му више смртоносних повреда и то секотину која се пружа преко десне стране лица, чела и леве половине горњег дела главе и почев од средине десне стране доње вилице, косо навише и у леву страну све до предњег дела темене кврге која повреда је дужине 33 цм са засецима који указују да је нанесена са најмање четири појединачна ударца која се настављају један на други, отварајући лобањску дупљу све до средишњих можданих делова, секотину у пределу десне половине чела дужине 10,5 цм са засецима који указују на три појединачна ударца; те више секотина у пределу главе и врата, вишеструких крвних подлива на поглавини у вези са споља нанесеним повредама, те вишеструких прелома костију крова и базе лобање и више других одбрамбених повреда по рукама, услед којих повреда је оштећени умро на лицу места услед разорења дела структуре великог мозга, при чему је окривљени био свестан свог дела и његове забрањености, а хтео је његово извршење.

Кривично дело _____ недозвољене полне радње из чл. 182 став 2 у вези чл. 180 став 1 КЗ чини лице које под условима из чл. 180 став 1 КЗ изврши неку другу полну радњу са дететом а које кривично дело је окривљени извршио на тај начин што је током исте ноћи, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и поред постојања Дисоцијалног поремећаја личности те стања обичног пијанства лаког степена са неутврђеном концентрацијом алкохола у крви, након што је лишио живота оштећеног ВА _____, извршио полну радњу над његовом ћерком, оштећеним дететом ВВ _____, рођеном _____ г., тако што је дете увео у собу до улице и закључао врата, наредио јој да се скине, што је она из страха и учинила, јер је видела шта је урадио са њеним оцем, оставши само у гаћицама, док је

окривљени сам скинуо своју одећу и остао у гаћама и атлет мајици, након чега је јурио по соби, док је она бежала, а у једном тренутку успео да је ухвати и оборио је на кревет, потом легао преко ње и покушавао да је пољуби, али се она бранила и одгуривала га од себе, при чему је окривљени био свестан свог дела и његове забрањености, а хтео је његово извршење. Објекат кривично правне заштите у сфери сексуалног односа може бити угрожен не само обљубом или радњама које су са њом изједначене већ и низом других, на изглед међусобно различитих радњи, као и обљубом и са њом изједначеним радњама, овим радњама се врши напад на сексуалну слободу појединца, искоришћавањем немоћних лица и злоупотребљавају одређени односи, или се врше према деци (што је овде случај), тј. њиховим предузимањем се угрожава добровољно и свесно ступање појединца у сексуалне односе. Називајући их недозвољеним полним радњама КЗ их инкриминише одредбом чл. 182 на тај начин што их доводи у везу са кривичним делима из чл. 178 – 181, што значи да су оне кажњиве само ако су остварени сви елементи неких од тих кривичних дела изузев што је уместо обљубе или са њом изједначеног чина, радње извршења нека друга полна радња. За постојање блудне радње тражи се постојање два елемента, намера задовољења и побуђивања сексуалног нагона и кршење постојећих норми сексуалног морала, што значи да се тражи како субјективни тако и објективни елемент који се манифестује кроз конкретне радње које представљају радње извршења овог кривичног дела, тако да принуђивање жртве да скине одећу па као и све остале радње које је окривљени критичном приликом предузео, а то је да је покушао да легне преко млдб.оштећене а да је претходно оборио на кревет, да је покушао да је пољуби указују да су остварена сва бића овог кривичног дела. Наиме, овим радњама свакако није постигнуто задовољење сексуалног нагона већ су исте биле усмерене на побуђивање сексуалног нагона или задовољењем у слабијем интензитету па ценећи околност да је пасивни субјект овде млдб.оштећена била принуђена и наведена да изврши пре свега радњу скидања одеће са себе, а потом и да трпи понашање окривљеног који ју је принуђавао то да уради а потом покушавајући да је пољуби по становишту суда је извршено са циљем задовољења сексуалног нагона и његове радње су биле усмерене на побуђивање или задовољење полног нагона, тако да је окривљени ово кривично дело извршио с директним умишљајем.

Приликом одлучивања о врсти и висини казне суд је на страни окривљеног ценио све околности предвиђене одредбом чл. 54 КЗ па је као олакшавајуће околности ценио чињеницу да је окривљени човек средњих година, нежењен, без деце, без запослења и без примања, скромнијег материјалног стања јер се ради о лицу без непокретне и покретне имовине, док је као отежавајућу околност ценио његову ранију осуђиваност и да је осуђиван за кривична дела с елементима насиља као и против полних слобода, да је кривично дело убиства извршио на тај начин што је оштећеном задао око 20 удараца секиром на који начин је испољио велику агресивност и упорност у извршењу кривичног дела, да је након извршења кривичног дела убиства које је учињено над оцем млдб.оштећене и у присуству млдб.оштећене која је стара 12 година над истом извршио кривично дело полних радњи, као и да окривљени не показује кајање нити грижу савести у односу на инкриминисана чињења, па је окривљеном за кривично дело убиства из чл. 113 КЗ описано под тачком 1 чињеничних навода пресуде утврдио казну затвора у трајању од 15 година а за кривично дело недозвољене полне радње из чл. 182 став 2 у вези чл. 180 став 1 КЗ описано под тачком 2 чињеничних навода пресуде казну затвора у трајању од 1 године а након тога у смислу чл. 60 КЗ осудио окривљеног на јединствену казну затвора у трајању од 15 година и 6 месеци, сматрајући да ће се оваквом казном на окривљеног довољно убедљиво утицати да се убудуће уздржи од вршења оваквих и сличних кривичних дела, уједно да ће на овај начин у потпуности

бити остварена општа сврха кривичних санкција предвиђена одредбом чл. 4 и сврха кажњавања предвиђена одредбом чл. 42 КЗ.

На основу одредбе чл. 63 Кривичног законика у изречену казну затвора, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 28.2.2012.г. од 14,00 часова када је лишен слободе па на даље.

На основу одредбе чл.358 став 5 и 6 а у вези чл. 142 став 1 тачка 3 и 6 ЗКП-а оптуженом АА је продужен притвор одређен Решењем истражног судије Вишег суда у Панчеву КИ.бр.25/12 од 1.3.2012.г. последњи пут продужен решењем Вишег суда у Панчеву КВ.бр.600/12 од 7.12.2012.г., који може трајати до упућивања оптуженог односно осуђеног у установу за издржавање казне али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу одредбе чл.201 став 2 ЗКП-а, млдб. оштећена ВВ као и оштећени ВС су са имовинско правним захтевом за накнаду штете у неопредељеном износу упућени на парницу.

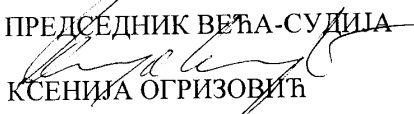
Решењем Вишег суда у Панчеву број СУ VIII-49-12/12 од 01.03.2012.године је окривљеном АА постављен бранилац по службеној дужности Бранка Протић адвокат из Панчева, који бранилац је присуствовао саслушању окривљеног у истрази дана 01.03.2012.године (15,35-17,20), саслушању сведока у истрази 06.03.2012.године (10,35-10,45), 07.03.2012.године (11,00-12,50), 29.03.2012.године (09,00-10,00), саслушању сталног судског вештака специјалисте судске медицине др Љубише мр Божића у истрази дана 10.04.2012.године (11,10-11,55), сведока 11.04.2012.године (12,00-12,50), одржаним главним претресима дана 02.08.2012.године (10,00-13,55), 03.09.2012.године (11,30-12,45), 11.10.2012.године (12,00-12,45), 06.11.2012.године (12,30-14,40), 18-01-2013.године (12,00-13,30) који трошкови су обрачунати, имајући у виду предузете радње током поступка, у које између осталог улазе и трошкови приступа и разматрања списа, у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 121/12) која важи у време обрачуна, као и у складу са Правилником о измени правилника о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности којим правилником је утврђено да адвокату припада 50% од утврђене награде и у складу са Правилником о накнадама у судским поступцима, ценећи прецизирани трошковник адвоката.

Решењем Вишег суда у Панчеву број СУ VIII-49-13/12 од 02.03.2012.године је млдб.оштећеној ВВ постављен пуномоћник по службеној дужности Недомачки Синиша адвокат из Панчева, који пуномоћник је присуствовао саслушању млдб.оштећене, законског заступника млдб.оштећене и вештака дечијег психолога 7.03.2012.године (11,00-12,50), одржаним главним претресима дана 02.08.2012.године (10,00-13,55), 03.09.2012.године (11,30-12,45), 11.10.2012.године (12,00-12,45), 06.11.2012.године (12,30-14,40), 18-01-2013.године (12,00-13,30), који трошкови су обрачунати, имајући у виду предузете радње током поступка, у које између осталог улазе и трошкови приступа и разматрања списа, у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 121/12) која важи у време обрачуна, и у складу са Правилником о накнадама у судским поступцима, ценећи прецизирани трошковник адвоката.

На основу одредбе 193 у вези чл. 196 став 4 ЗКП-а окривљени је ослобађен плаћања трошкова кривичног поступка јер би по становишту суда њиховим плаћањем било доведено у питање његово издржавање, имајући у виду да се ради о окривљеном без запослења, без примања и без имовине а да је осуђен на вишегодишњу казну затвора, те трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, с тим што ће трошкови одбране окривљеног путем браниоца по службеној дужности и заступања млдб.оштећене путем пуномоћника по службеној дужности бити обрачунати у писменом отправку пресуде.

ЗАПИСНИЧАР

МАРИНИКА ГАВРИЛОВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

КСЕНИЈА ОГРИЗОВИЋ

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка исте, Апелационом суду у Новом Саду, путем овог суда.

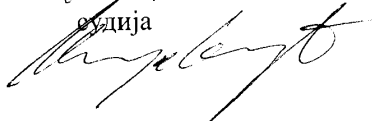
ДНА:

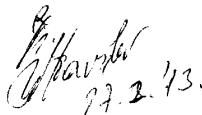
1. ВЈТ Панчево
2. окр.АА на Окружни затвор Панчево
3. браниоцу Протић Бранки адв. из Панчева
4. оштећеном ВС
5. млдб.оштећеној ВВ путем зак. Заступника АВ
6. пуномоћнику по службеној дужности Недомачки Синиши адвокату из Панчева

кал.

27.3.13.

судија

27.2.13.